

De Gildetrom

Magazine van de Noord-Brabantse schuttersgilden

Sint Joriskapel Gemert

Concentratie, geduld en
een vaste hand is ook bij óns
de sleutel tot succes...

In ons atelier
vervaardigen wij
al ruim 40 jaar
op professionele
wijze gilde- en
koorkleding.

OOK ACCESSOIRES
ZOALS HOEDEN, SOKKEN,
VEREN, RIEMEN, ETC. ZIJN
BIJ ONS VERKRIJGBAAR

't atelier

Kreitenmolenstr. 134 • 5071 BJ Udenhout
TEL (013) 511 49 23 • www.tatelier.eu

Vaandels, Vendels en Vlaggen
Joke Willigers

Zand 33, 5757 RX Liessel
Tel.: (0493) 34 25 68 Fax (0842) 25 21 71
info@willigers.eu www.vaandel-vendel.nl

online en offline
vormgeving

06 101 950 77
info@olafs.nl
www.olafs.nl

Bezoekadres
Waldeck Pyrmontstraat 1a
5652 AD Eindhoven

Postadres
Hooiland 15
5663 HL Geldrop

GILDEZILVER

NOUD PETERS EDELSMID

Le Blanc steenstraat 76 - 5831 JH Boxmeer
T 06 20 07 10 55 - E.denhoek.peters@gmail.com

Maandag gesloten
Dinsdag, woensdag, donderdag van 9.30-17.30
Vrijdag 9.30-20.00
Zaterdag 9.30-17.00

Gildeleden graag vooraf een afspraak maken.

Blinkt uit in vakmanschap

BELIEN

Uw gildekleding en
toebehoren, perfect op maat
gemaakt in eigen atelier.

Wij zijn gespecialiseerd in sjerpen,
hoeden (in vele modellen, kwaliteiten
en kleur) en gildekousen tot ver over
de knie (alleen bij ons verkrijgbaar).
Ook kunnen logo's (patroonsheiligen)
ingeborduurd worden!

Alle door ons geklede gilden worden
ook door ons onderhouden!

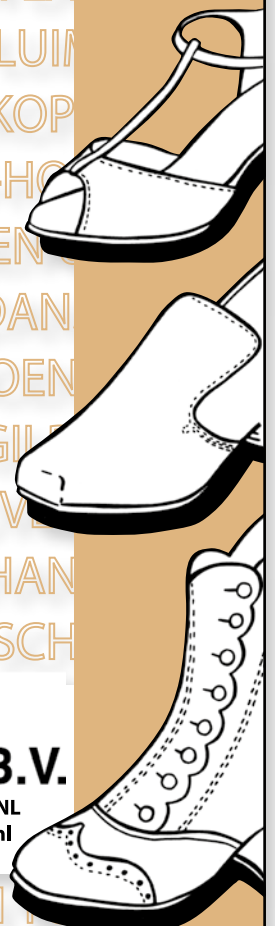
Kerkstraat 20, 3930 Hamont, België
Telefoon: 00 32 - 11 - 44 52 58

LAARZEN LAARZEN LA
PLUIMEN-VEREN-PLUIM
KOPPELS-RIEMEN-KOP
HOEDEN-SHAKO'S-HO
UNIFORMSCHOENEN
DANSSCHOENEN DAN
HISTORISCHE-SCHOEN
GILDESCHOENEN GIL
OVERSCHOENEN OV
HANDSCHOENEN HAN
OPERA-OPERETTE-SCH
TONEELSCHOENEN

**VAN
BEERS B.V.**

Engelsestraat 6, 5171 DW Kaatsheuvel • NL
T: (0416) 27 22 54 • E: info@vanbeersbv.nl
Internet: www.vanbeersbv.nl

Driemaandelijks magazine van de
Noordbrabantse schuttersgilden
Uitgave van de stichting De Gildetrom
ISSN 1380-233x.
Jaargang 67 (2020) nummer 2

HOOFDREDACTEUR

Gert van Elderen
M 06 51 39 56 08
E hoofdredactie@degildetrom.nl

REDACTIE NIEUWSBRIEF

Peter van Kuijen
T 06 44 62 30 73 E nieuwsbrief@degildetrom.nl

CORRECTOR

Eline Streek
T 06 42 21 39 20 E corrector@degildetrom.nl

AFGEVAARDIGDEN

Noordbrabantse Federatie van Schuttersgilden/E.G.S.
Annie Maas
T 06 15 34 08 79 E secretariaat@schuttersgilden.nl

VERSLAGGEVER

Jan Meulemeesters
T 0492-32 17 06 M 06 43 97 13 25 E reporter@degildetrom.nl

KRINGREDACTEUREN

LAND VAN CUIJK
Hanny Hamers-Heessen
T 0486 41 15 52 M 06 20 79 96 51 E redactie.cu@degildetrom.nl

KEMPENLAND

Ton Steenbakkers,
M 06 29 58 15 40 E redactie.ke@degildetrom.nl

MAASLAND

Hetty Verhoeven
T 073 532 32 44 M 06 30 58 26 09 E redactie.ma@degildetrom.nl

KWARTIER VAN OIRSCHOT

Gert van Elderen
M 06 51 395 608 E redactie.kw@degildetrom.nl

PEELLAND

Stefan van Heugten
M 06 53 69 31 76 E redactie.pe@degildetrom.nl

BARONIE EN MARKIEZAAT

Cees Martens
T 076 596 20 19 E redactie.bm@degildetrom.nl

ADMINISTRATIE EN ABONNEMENTEN

E secretariaat@degildetrom.nl

BETALINGEN

Rekeningnummer: IBAN-nr: NL87 RABO 0134 5088 74
Stichting De Gildetrom

AUTEURSRECHT OP BRIEVEN EN INGEZONDEN STUKKEN

Lezers die brieven of ingezonden stukken sturen ter publicatie behouden hun auteursrecht, maar verlenen door inzending onbeperkt toestemming het materiaal te publiceren - al dan niet in verkorte of bewerkte vorm - en in alle uitgaven, in print of elektronisch, van De Gildetrom en het op te slaan in (elektronische) databanken en andere bestanden.

Voorwoord

Beste lezers,

De tweede uitgave van De Gildetrom 2020 heeft een speciaal karakter gekregen. De wereld is in de ban van het Covid-19 virus, de coronacrisis.

Gilden zorgen van oudsher voor een sociale omgeving en de bescherming van hun medemens. Veelal tonen de gilden hun pracht en praal aan de bevolking en strijden onderling om de eer van de eerste plaats. Daar is een dikke streep door gekomen. De maatregelen zijn u allen bekend en noodzakelijk voor de gezondheid van de Nederlanders.

En dan sta je elkaar als redactieleden aan te kijken met de gedachte: "wat nu?" Zijn er genoeg artikelen om een tweede uitgave 2020 te verzorgen? De verwachting hierbij is immers dat het kringnieuws minimaal zal zijn.

Als hoofdredacteur ben ik trots op de kringredactieleden en de secretaris van het NBFS. Mede door hun gedrevenheid en inzet is deze Gildetrom rijk gevuld.

Bijdragen vanuit de NBFS, kringoverheden, de EGS en door de redactieleden zelf geschreven, geven deze Gildetrom een speciaal karakter. Mijn dank daarvoor.

Ik wens u allen veel leesplezier toe.

Gert van Elderen ■

Over de coverfoto

Sint Joriskapel Gemert

De spiksplinternieuwe kapel aan de West-om in Gemert werd op 29 maart 2014 ingezegend door pastor van Lamoen. Een wel heel opmerkelijke gebeurtenis in deze tijd, waarin om ons heen diverse kerkgebouwen min of meer omvallen. Kapelletjes spelen een speciale rol in het gildeleven.

Sluitingsdatum inzending kopij voor nummer 3: 1 augustus 2020.

Stuur u a.u.b. de kopij zo snel mogelijk door naar uw kringredacteur. Kopij die na 1 augustus 2020 binnenkomen, verschijnen in nummer 4-2020.

VOORWAARDEN

Abonnementsprijzen voor 2020 zijn:

Particulier abonnement € 13,00 (indien een machtiging tot automatische overschrijving is verleend € 10,00). Collectief abonnement via gilde € 10,00.

Buitenlands abonnement: € 20,00. Het abonnement geldt voor een kalenderjaar en wordt geacht te zijn voortgezet, indien niet vóór 1 november opzegging heeft plaatsgehad. Nieuwe abonnementen kunnen onmiddellijk ingaan. De redactie houdt zich het recht voor, teksten naar beste weten en in ieders belang te redigeren.

Advertentietarieven worden op aanvraag medegedeeld.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de stichting De Gildetrom. De ingezonden artikelen vallen buiten de verantwoordelijkheid van de hoofdredactie.

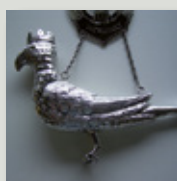
Vormgeving en lay-out: Olafs Grafische Vormgeving

Druk: Printplan Eindhoven. Oplage: 3000 stuks.

Goud- Zilver Atelier
Andriessen

voor al uw
Schutters en Gilde zilver

Dorpsstraat 18
5708 GH Helmond
Tel. 0492-550792
www.andriessenatelier.nl

Het kost maar 5 euro

Het kost maar € 5,00 om een advertentie
van vier kolomregels in De Gildetrom te plaatsen.

De enige voorwaarde is, dat u abonnee bent bent
en de advertentie geen commercieel oogmerk heeft.

U kunt de tekst, maximaal vier kolomregels, sturen aan:

De Gildetrom
secretariaat@degildetrom.nl

Rekeningnummer:
IBAN-nr. NL87 RABO 0134 5088 74
T.n.v. Stichting De Gildetrom

JOHN BIJSTERVELD
MEESTER GOUDSMID / EDELSMID

Leenderweg 37
5554 CK Valkenswaard
TEL. 040 - 204 24 89
goudsmidbijsterveld@hetnet.nl
www.goudsmidbijsterveld.nl

EXCLUSIEF GILDEWERK
VOOR EEN PERSOONLIJK ACCENT

De koningsschilden van
Kees Ketelaars
Eigentijdse vormgeving met
gevoel voor traditie

Sieraden Sculpturen Schilderijen

Kees Ketelaars

Di t/m Vr 9-18u Za 9-13u www.keesketelaars.nl 013-5133168

9

Twee gildes, één traditie: de processie naar Handel

12

Kapellen en altaren in Peelland

27

Interview Europese schutterskoning

Van de redactie

Voorwoord	3
Over de coverfoto	3
Uw bijdragen	6

Informatief

Gilden: DNA van Brabant.	6
De schuttersgilden in de grensstreek het coronavirus	8
Twee gildes, één traditie: de processie naar Handel.	9
De lange weg naar een eigen gildehuis. . .	10

Ingezonden

Kapellen en altaren in Peelland	12
Dag van de Schutterijmuziek 2020	22
Corona brengt toch nog wel (iets) positief voor mij.	23
Koningen gevonden tijdens crisis	24

Reportage

Bevrijdingsvuur in de Peel	20
----------------------------------	----

Interview

Verbondenheid en vriendschap!	25
Verjonging gilde Ravenstein:	26
Interview Europese schutterskoning Leo Niessen Deel 1	27

Federatienieuws

Betekenis federatieve vlag Kringbesturen en EGS.	31
--	----

Kringnieuws

Land van Cuijk.	38
Kempenland.	40
Maasland	42
Kwartier van Oirschot	45
Peelland	47
Baronie en Markiezaat	48

In memoriam.

Foto uit vervlogen tijden	55
------------------------------------	----

Agenda	56
--------------	----

Uw bijdragen

Vele gilde-activiteiten liggen stil. Daarom vragen wij als redactie om uw hulp. Hulp voor de derde uitgave van De Gildetrom.

Heeft u een artikel al jaren op de plank liggen of een interessant onderwerp waarover u wilt schrijven? Twijfel niet en stuur het naar uw

kringredacteur.

Met uw bijdrage maken we een bijzondere derde uitgave van De Gildetrom 2020. ■

INFORMATIEF

Door: Jan van Gelooven

Elke tijd heeft een eigen gezicht en eigen uitdagingen. Dit noemen wij geschiedenis. En het is juist de geschiedenis waar wij -als gilden- nogal eens naar teruggrijpen, zonder ons altijd te realiseren dat wij -vandaag de dag- onderdeel zijn van de geschiedenis. Het dagelijks leven wordt in dit bijzondere jaar beïnvloed door de coronacrisis. Alle goede wensen die wij in januari naar elkaar uitspraken kwamen plotseling in maart op de helling te staan en wij moesten ons voorbereiden op een “nieuw normaal”, waarbij sociale afstand een nieuwe norm wordt.

Gilden: DNA van Brabant

Gilden hebben in hun soms eeuwenlange geschiedenis tal van “rampen” meegemaakt. Van rondtrekkende legeronderdelen die hun gage bij de boeren gingen “incasseren” tot epidemieën. Maar telkens bleek de mens van die tijd inventief genoeg te zijn om hieraan het hoofd te bieden. Veel tradities binnen het gildewezen hebben hierin hun oorsprong gevonden.

Het begraven van de doden, het beschutten van “auter en herd” en het ondersteunen van noodduftigen zijn hiervan enkele voorbeelden. Hulp bieden aan elkaar was een opdracht die wij vanuit onze christelijke opvoeding meegekregen hebben. Het was ons met de paplepel ingegoten; het zit ons in het DNA.

Gilden maakten vroeger een belangrijk deel uit van het maatschappelijk leven in ons mooie Brabant. Een provincie die zich vanaf de jaren dertig geëmancipeerd heeft, mede door de beweging “Brabantia Nostra”. De Brabanders kregen weer een gevoel van eigenwaarde en staken hun trots niet onder stoelen of banken.

Gilden werden heropgericht en er was in de zomer elke zondag wel ergens een schietwedstrijd of een gildefeest. Gilden kwamen uit een “winterslaap” in een nieuwe lente; ze namen oude tradities op of ontwikkelden nieuwe gebruiken die meer

aansloten bij het dagelijks leven van die tijd.

De waarden en normen van de gilden bleven echter overeind, dat zat ook in het DNA van de gilden ingesloten en paste in het DNA van Brabant. Net als een bloeiend verenigingsleven, de plaatselijke harmonie, de carnavalsviering, het Brabants worstenbroodje en het roggebrood met zult. Maar het maatschappelijk leven veranderde met de toename van de welvaart.

Grenzen gingen open en de wereld lag aan onze voeten. Met deze globalisering verdween de beschermende omgeving en probeerden

vreemde “virussen” het DNA van Brabant aan te tasten.

Eind van de twintigste eeuw merkten wij dat de oude waarden op de helling kwamen te staan. De belangstelling om je aan te sluiten bij een gilde of een muziek-, toneel- of sportvereniging neemt zienderogen af.

Individualisme leek het te gaan winnen van het collectivisme. De laatste tijd echter, zien we meer en meer dat teruggeregpen wordt naar oude waarden in een nieuw jasje. Omroep Brabant is hier een goed voorbeeld van als ambassadeur van het Brabantse DNA. Zij promoot veel Brabantse initiatieven, zoals de verkiezing van het beste Brabantse worstenbroodje en het registreren van carnavals vanuit veel plaatsen.

Dit is niet zomaar uit de lucht komen vallen. In sommige gevallen is het een lange weg geweest. Het -inmiddels fameuze- “Fijnfisienie café” moest in de eerste jaren orkesten van de straat plukken om een gevulde studio te krijgen.

Nu zijn er wachtlijsten omdat men graag in dit programma op wil treden en is het niet meer weg te denken in de programmering van Omroep Brabant. Zo zie je maar weer dat wachten loont, want je investeert in de toekomst.

We beginnen weer trots te worden op onze provincie. Iconen als Guus Meeuwis, Guido Weijers, Frans Bauer en Albert Verlinden verloochenen hun Brabantse wortels niet en als PSV het ver schopt in Europa of als Matthieu van de Poel weer eens een regenboogtrui wint dan denken velen: “toch weer een Brabander”. We voelen ons weer trotse Brabanders, ons eigen DNA komt weer naar boven en daarom kunnen wij met Omroep Brabant zeggen: “samen zijn wij Brabant”. Het is deze trots die ook de gildebroeders en -zusters weer op moeten pakken.

Elke gildezuster en -broeder heeft de uitdaging en de opdracht om het gildewezen op de kaart van Brabant te houden. Om dit voor elkaar te krijgen hebben wij een belangrijk stuk gereedschap -namelijk onze traditie-, maar dit gereedschap kan ook tegen ons gebruikt

worden. Zeker als tradities gehandhaafd worden alleen “omdat het zo altijd is geweest”. Tradities moeten de hedendaagse mens aanspreken om te overleven. Het zich bezinnen op het nut van bepaalde tradities is belangrijk, waarbij iedereen binnen het gilde de hand in eigen boezem moet durven steken. Deze discussie binnen het gilde moet gebeuren met respect voor elkaars mening.

De belangrijkste pijler van het gilde: de broederschap is het uitgangspunt van deze discussie, waarbij niet het woord ter discussie staat maar wel de invulling. Een mooie opdracht, zeker voor de jongere gildebroeders die op deze manier het gilde een eigentijds gezicht kunnen geven naast het vendelen op de muziek van “Brabant” van Guus Meeuwis.

Deze corona-periode heeft laten zien dat er tal van terreinen voor de gilden zijn waar zij zich

-binnen hun traditie- kunnen profileren. Veel mensen voelden zich eenzaam en niet begrepen en kwamen in een gedwongen sociaal isolement. Deze tijd liet ook zien dat er tal van initiatieven zijn om elkaar te helpen en te bedanken voor het werk dat men doet. Voor de gildebroeders en -zusters nieuwe uitdagingen om invulling te geven aan de “onderlinge solidariteit”; het hedendaags synoniem voor “broederschap”.

Als de gilden deze uitdaging aangaan zal dit zeker navolging krijgen en is het niet denkbeeldig dat -net als het coronavirus in het begin van de pandemie- dit een reproductie-getal van meer dan één kan betekenen en wat mij betreft kan dit getal nooit te groot zijn. ■

Is jouw medelezer nog geen abonnee?
De Gildetrom, het blad voor jong en oud.

Sluiting grens bij Meersel-Dreef (Check Point Charly).

De schuttersgilden van het Verbond van Sint Jorisgilden in de grensstreek van Nederland en België en het coronavirus

Toen de coronacrisis uitbrak, had niemand gedacht dat enkele dagen later grenzen in het huidige Europa hermetisch afgesloten zouden worden.

Het verbond van Sint Jorisgilden is een vereniging waarvan de leden na 1830 in twee landen gehuisvest zijn. Van het negental gilden zijn er zes in België en drie in Nederland gevestigd. Als gevolg van de besluiten in beide landen (naar aanleiding van het coronavirus) om enerzijds geen samenkomsten van groepen personen toe te staan en ook de grens tussen beide landen te sluiten, is de vereniging in tweeën gesplitst. De grens tussen beide landen heeft vanaf de scheiding in 1830 altijd al een bepaalde rol gespeeld in het Verbond van Sint Jorisgilden. De oorzaak hiervan is gelegen in de gebeurtenis van de gewapende opstand van de zuidelijke Nederlanden -het huidige België- in 1830 tegen koning Willem I der Nederlanden. Eén van de oorzaken was de autoritaire regeerstijl van Willem I; zo voortvarend als

hij de economie stimuleerde, zo conservatief was zijn politiek. Nederlandse directheid was hem niet vreemd. De opstand leidde tot de onafhankelijkheid van België.

Toen in België de frank werd ingevoerd werd voor alle betalingen in het Verbond van inleggelden en uitgekeerde geldprijzen de frank het betaalmiddel. In het grijze verleden moest de hoofdman van Gilde Sint Joris Rijsbergen bij de gemeente een bewijs halen dat hij een bedrag in Belgische franken mee de grens over nam. Dit was om valutasmokkel tegen te gaan. Dat de grens nu weer tijdelijk afgesloten is heeft als gevolg dat de intensieve competitie tussen de gilden volkomen stil is komen liggen. Het niet kunnen hebben van het normale onderlinge contact tussen vele gildebreeders

en -zusters wordt ervaren als een groot gemis. Diverse ideeën worden inmiddels uitgewisseld. Is het mogelijk om weer wedstrijden te houden en zo ja hoe kunnen we deze weer houden dit jaar? De overheid van gilde Sint Joris Rijsbergen heeft onlangs een conference-call gehouden om een standpunt te bepalen over hoe het gilde het verloop van het seizoen 2020 zou zien. Ook de hoofdliden van de gilden houden met elkaar contact via conference-calls. De meeste gildes hebben een horeca-vergunning en hierdoor voorzien zij voor een deel in hun financiële middelen. Deze bron van inkomsten komt nu te vervallen, maar misschien kan het gelag van de leden verhoogd worden.

In Nederland kunnen we met de auto nog overal naar toe behalve naar België.

Als grensbewoner kunnen we met de fiets nog wel België in langs de diverse sluiproutes die wel bekend zijn. De tijd dat diverse artikelen -zoals boter, sigaretten en vlees- gesmokkeld werden is nostalgie. Maar tegenwoordig is het toch nog steeds aantrekkelijk voor ons Nederlanders om in België te tanken. In Meersel-Dreef -gemeente Hoogstraten-, is een Lourdesgrot waar normaal vele kaarsjes branden. Nu is de mogelijkheid om een e-mail te sturen naar het klooster en via de bank te betalen. Het moet niet gekker worden.

Dat de gildes niet over de grens kunnen is één, maar we kunnen ook thuis niet in ons eigen gilde-lokaal samenkomen.

Het schieten van onderlinge wedstrijden kan nu ook niet. Wellicht komt er weer een tijd dat we weer naar hartenlust onderling -maar ook in wedstrijdverband- kunnen strijden met onze gildebreeders en -zusters in België en in Nederland. Hoe lang het zal duren dat het niet toegestaan is dat grote groepen -bijvoorbeeld bij een bondsschieting- zullen mogen samenkomen is niet te voorspellen.

Als het coronavirus een echte wereldwijde crisis veroorzaakt is er volgens deskundigen geen automatisch antwoord op deze vraag en zal het voor iedere gemeenschap anders zijn. Volgens de geschiedenis hadden de pestepidemieën geen eenduidige gevolgen. In de Nederlanden -in tegenstelling tot andere landen- kwam door de sterke organisatie van gewone mensen in met name gildes, broederschappen en verenigingen het land weer georganiseerd uit de crisis. De invloed van met name de gildes is veel geringer dan in het verleden, maar ze zijn eeuwenoud, bestaan nog steeds, zullen blijven bestaan en zij zullen het coronavirus overleven. ■

Toen ik in 2010 wethouder werd van Geldrop-Mierlo, kreeg ik al gauw uitnodigingen van beide gildes uit Geldrop. 'Uit Geldrop' is hier niet juist geformuleerd, omdat het ene gilde afkomstig is uit Geldrop en het andere uit Zesgehuchten. En dat de gemeente Zesgehuchten in 1921 opging in de gemeente Geldrop, wil niet zeggen dat de ziel van Zesgehuchten ook opging in die van Geldrop. En al helemaal niet dat het gilde van Zesgehuchten -het Sint Jorisgilde- zou samengaan met het Sint Catharina en Barbaragilde van Geldrop.

Twée gildes, één traditie: de processie naar Handel

Het Sint Jorisgilde kent een geschiedenis die teruggaat naar 1408. Het Sint Catharina en Barbaragilde werd vermoedelijk rond 1475 gesticht. En met een samengaan zou je onrecht doen aan de geschiedenis, is de algemene opvatting.

Dus hebben we in Geldrop twee gildes. En zou lid worden van het ene gilde tot teleurstelling leiden bij het andere gilde. Dus werd ik van geen van beide gildes lid. Wel maakte ik regelmatig gebruik van de uitnodigingen van beide gildes. Ze lagen -en liggen- me na aan het hart. Zo is er sprake van enige rivaliteit, wat alleen te merken

is tijdens de jaarlijkse onderlinge schietwedstrijd. Die dan ook weer tot verbroedering leidt. In gezamenlijkheid optrekken door het jaar heen gebeurt met enige regelmaat. Terwijl ik dit schrijf, is het bijna 4 mei, dodenherdenking. In een indrukwekkende stoet gaan de beide gildes voorop naar de erebegraafplaats van Mierlo. Waar overigens ook de gildes van Mierlo deel van uitmaken, maar dat is een ander verhaal.

Een ander gezamenlijk optreden vindt plaats tijdens de bedevaart naar Handel. En dat gebeurt al zolang ik me kan herinneren. Ook toen ik als klein manneke bij mijn ouders achter op de fiets naar Handel ging, terwijl een kleine groep Gelderoppenaren de dag ervoor te voet de vijftieng kilometer had afgelegd.

Twée gildes die in gezamenlijkheid een grote indruk maken. Waarbij de leden van de gildes wel te onderscheiden zijn. Het gilde van Geldrop

gaat gekleed in chique jacquet met een sjerp en een hoge hoed. Het gilde van Zesgehuchten is herkenbaar door de fleurige fluwelen pakken met grote, met kant afgezette kraag en een hoed met veer.

TWEE GILDES, ÉÉN TRADITIE.

De Geldropse processie vertrekt traditioneel op de feestdag van Petrus en Paulus (29 juni). Maar in ons huidige tijdgewricht is dat feitelijk het geval op de dichtstbij gelegen zaterdag. En zondag weer naar huis. (Wie meer wil lezen over de geschiedenis van de bedevaart kan in de Brigidakerk in Geldrop het boekje '350 jaar Bedevaart Geldrop - Handel 1668-2018' meenemen.) De processie noch de dodenherdenking zullen dit jaar op de gebruikelijke wijze plaatsvinden door de huidige situatie.

En de ex-wethouder? Die zat het organisatiecomité van de jeugdkringdag van het Sint Jorisgilde op Zesgehuchten vorig jaar voor. Hij had ook de eindredactie van het boekje over 350 jaar Handel. En schreef dit stukje, ook als redacteur Kempenland van De Gildetrom. Hij probeert samenwerking te bevorderen. ■

In 1999 gingen de eerste leden van het Sint-Jorisgilde Geffen naar de notaris voor ondertekening van de statuten. Het gilde was heropgericht en op Sint-Jorisdag 2000 werden deze eerste leden geïnstalleerd in de Geffense kerk.

De lange weg naar een eigen gildehuis

Men kwam één keer per maand bij elkaar in een gehuurd zaaltje. Intussen werd gezocht naar een ruimte waar plaats was voor gilde-activiteiten. Hierover werd met het toenmalige gemeentebestuur al gesproken.

Al snel bood één van de gildeleden tijdelijk het achterhuis van zijn boerderij aan en later een houten schuur achter het huis die niet meer in gebruik was. Met man en macht gingen we aan het werk om er iets leuks van te maken en in april 2002 zegende onze gildeheer de gildekamer in. Er kwam daar zelfs een schietboom voor de kruisboog en een jeu-de-boules-baan. Het was er gezellig met een bar en een houtkachel in de winter. Daardoor bleef je aan één kant lekker warm, maar verder was het er vaak stervenskoud, want het kierde nogal tussen de planken en ramen. Intussen bleven we onverdroten verder zoeken naar een meer permanente ruimte én waren we hierover in gesprek met de gemeente, toen nog de gemeente Maasdonk.

In 2008 kregen we het aanbod om te verhuizen naar een ruimte in een oude fabriek midden in het dorp. We grepen die kans met beide handen aan, ook al was het maar voor tijdelijk, want nadat we het opgeknapt hadden was dit onderkomen een stuk gerieflijker. We vierden er ons tienjarig bestaan met een tentoonstelling over onze eerste tien jaar als gilde. En we bleven in gesprek met de gemeente.

De officiële opening van de bouw door het hijsen van de vlaggen.

Intussen was vanuit de gemeente de suggestie gedaan om te proberen om samen met de scouting een gebouw te realiseren. We maakten dan meer kans, want ook de scouting zat steeds in tijdelijk ruimtes en nu dus ook in die oude fabriek. Er werd al in 2006 een bouw bureau gevraagd om een mooi gebouw te ontwerpen en de vergunningen werden aangevraagd. Na lang praten werd er een terrein aangewezen waar voor het gilde en de scouting een gebouw neergezet kon worden.

Intussen echter stonden de scouting en het gilde

weer op straat, want de fabriek zou afgebroken worden ten behoeve van woningbouw. Dat was in 2010. Wat te doen? We mochten weer tijdelijk in de schuur van ons gilde-lid. Het gilde was onder de pannen (een golfplaten dak), maar de scouting had even niets.

Dus besloot de eigenaar van het gebouw dat we weer terug mochten naar de fabriek, maar dan in een andere ruimte. En weer gingen we met zijn allen aan de slag. De vloer, muren, plafond en ramen -alles had erg veel geleden-, maar ook nu maakten we er weer iets moois van. We wisten natuurlijk dat het tijdelijk was, maar niet voor hoe lang, dus we plaatsten schietbomen en legden jeu-de-boulesbanen.

De bouwvergunning voor een nieuw gildehuis werd eindelijk goedgekeurd en ter inzage gelegd. Een formaliteit, dachten we, maar we hadden buiten de burens van het aangewezen terrein gerekend. Er werden de nodige bezwaren ingediend. Er liep een fiets-/voetpad achter de huizen langs en dat kon wel eens drukker worden. Overlast en geen privacy. De vergunning werd aangevochten tot aan de Raad van State. Men had een procedurefoutje gevonden en het hele plan werd door de Raad van State in 2014 afgewezen. Weer hadden we niets en konden we weer helemaal opnieuw beginnen.

Maar er gebeurde nog meer. De gemeente Maasdonk werd ontbonden en met ingang van 2015 werd Geffen ingedeeld bij de gemeente Oss. De fabriek moest toen echt worden afgebroken, maar, 'hoera!...het gemeentehuis stond leeg!'. Het gilde kreeg de raadszaal toebedeeld, de scouting de kelder. Buitenterrein was er helaas niet. De ruimte die we kregen was groot, luxe en ongezellig, maar daar wisten we wel raad mee, we hadden inmiddels veel ervaring.

Maar ook dit was tijdelijk, we besloten echter de moed niet op te geven. We richtten een Beheersstichting Nieuwbouw op met afvaardiging van gilde, scouting en inmiddels ook jeugdvakantiewerk. Die hadden opslagruimte voor hun materialen nodig.

Het terrein voor men aan de bouw begon.

Zo wordt het.

Deze stichting werd de gesprekspartner van de gemeente en beheerde de financiën. En weer waren er talloze gesprekken met de gemeente. Voor de scouting was door gemeente Maasdonk een flink bedrag voor een gebouw gereserveerd, want jeugd mag je niet op straat zetten. Deze financiële steun was overgedragen aan de gemeente Oss, waardoor ze de verplichting hadden er iets mee te doen. Het gilde moest natuurlijk haar eigen gedeelte betalen.

Een nieuw terrein werd aangewezen, een nieuwe bouwonderneming moest een nieuw gebouw ontwerpen (het eerste was te duur volgens de gemeente). Ook aan het nieuwe gebouw werden natuurlijk de nodige eisen gesteld, zoals niet te duur, niet te groot, niet te klein, denk aan de natuur, het moet opgaan in de omgeving, enzovoort. Toen we vijftien jaar bezig waren met onderhandelen heeft de hoofdmans een taart meegenomen als traktatie voor de gemeente-ambtenaren om het te 'vieren'. Uiteindelijk werden de partijen het eens. Leergeld betaald

Hoofdmans Jan van der Heijden krijgt de sleutel overhandigd.

De inrichting kan beginnen.

met de burens van de vorige keer, werden nu alle burens uitgenodigd om naar het plan te komen kijken en te bespreken. Eindelijk, eind 2018 kon de schop in de grond. Dit werd gevierd met een kleine bijeenkomst van de verenigingen, de afvaardiging van de Dorpsraad en de verantwoordelijke wethouder van de gemeente Oss met het hijsen van de drie vlaggen van de verenigingen en de gemeentevlag.

Zo is het geworden.

De bouw vorderde langzaam maar gestaag en op 23 augustus 2019 kregen we de sleutel overhandigd. En weer werden de gilde-leden ingezet om er iets moois van te maken, want je krijgt een kale ruimte. Inmiddels hebben we een prachtig gildehuis met alles erop en erin, waar we per 1 oktober 2019 ons permanente onderkomen hebben. De buitenruimte is af met parkeerplaatsen, schietbomen voor kruisboog en geweer en twee jeu-de-boules-banen. Het terrein is helemaal rondom voorzien van een hekwerk en er zijn ontelbare struiken en een aantal bomen geplant. Achter het terrein ligt het arboretum, waar kun je mooier zitten.

Er kwamen jaren van geduld bij kijken en met enige humor hielden we de moed erin. Het was echter alle moeite waard, want we kunnen nu zeggen: eindelijk thuis! ■

Het nieuwe gebouw ligt er prachtig bij.

Kapellen en altaren in Peelland

In de Kring Peelland kun je op vele plaatsen kapellen en altaren in kerken tegenkomen die een nauwe band hebben met gilden in dorpen en steden. In deze Gildetrom willen wij u kennis laten maken met kapellen die toegewijd zijn aan Sint Lambertus in Someren-Eind, Sint Leonardus in Beek en Donk, Sint Joris in Gemert, Sint Servatius in Lieshout, Sint Antonius & Sebastianus in Gemert en met de kapel van Sint Antonius Abt in Deurne. Kapellen die meer dan de moeite waard zijn om te bezoeken op een mooie zomerse dag.

Sint Antonius en Sint Sebastianus gilde Gemert

KATHOLIEKE GEBRUIKEN BINNEN HET GILDE

De Commissio Mixta, welke over de verhouding kerk en gilden gaat, is de laatste tijd weer tot leven gekomen. De centrale vraag blijft of gilden in deze tijd -waarin het kerkbezoek aanmerkelijk is verminderd- nog katholiek zijn en zo ja, op welke wijze dit zich uit. In De Gildetrom is te lezen dat de viering van een patroonsfeest, de optrek- en teerdag én de dag van het koningschieten nog altijd wordt begonnen met een Heilige Mis in de hoofdkerk, waartoe een gilde behoort. Maar er zijn nog altijd andere getuigenissen, dat kerk en gilde bij elkaar horen.

GILDEKAPELLEN

In de laatste jaren is er door verschillende gilden nog een kapel ter ere van de patroonheilige gebouwd, waar bij verschillende gelegenheden een Heilige Mis wordt opgedragen en de kapel ook wordt bezocht op een feestdag van het gilde. Je leest ook dat er door de gildebroeders en -zusters meer aandacht aan het onderhoud van een kapel wordt gegeven. Bij algemene vergaderingen is het onderhoud van de kapel en de omgeving steeds een agendapunt. Een rapport van de Monumentenwacht dwingt tot periodieke aandacht hiervoor. In Gemert is enkele jaren geleden nog een Sint-Joriskapel gebouwd. De oude Sint Antoniuskapel in Gemert -welke al in 1564 wordt genoemd als "het heig huysken bij den Deelschen boom", wordt nog altijd door het gilde bezocht op de

dag van het koningschieten. Daar wordt gebeden en geofferd. Gildebroeders zorgen voor het onderhoud van de kapel en anderen besteden zorg aan de omgeving van de kapel. 's Avonds staat de kapel in het licht. Het zijn allemaal tekenen van zorg voor het erfgoed van het gilde. Bijzonder bij deze kapel is wel dat een gildebroeder van het zuster-gilde Sint Joris zorgt voor het openen en sluiten van de kapel. Op de dag van het koningschieten wordt het echtpaar hiervoor bedankt.

PALMEN

Op palmzondag worden nog steeds in de kerken palmtakken gewijd, welke door de kerkgangers worden meegenomen om de landbouwgronden en de daarop staande gewassen te palmen. In Gemert gebeurde dit ook, zolang de gronden namens het gilde door gildebroeders werden bewerkt en de opbrengsten van de gewassen in de gildekas werden gestort. Nu de gronden ieder jaar opnieuw aan een derde in gebruik worden gegeven heeft dit gebruik van het palmen minder zin. De opbrengst van de gronden wordt al vooraf ontvangen en het gilde heeft geen zeggenschap over of het gewas er wel of niet goed bij staat. Dat risico is voor de gebruiker. Toch wil het gilde geen afscheid nemen van het palmen. Daarom is nu gekozen om de gezegende palm een plaats te geven in de gildekapel achter een arm van het kruisbeeld. Het is toch een groot belang van het gilde dat de

kapel bewaard blijft tegen water en vuur. De kapitein was en is belast met het palmen en heeft een goede oplossing gevonden voor de landbouwgronden van het gilde. Het wegvallen van de mogelijkheid van het één hoeft niet het definitieve afstel te betekenen. De traditie krijgt een iets andere invulling. Het gilde blijft een katholieke vereniging. ■

Bent u al aangemeld voor de digitale Nieuwsbrief van De Gildetrom?

Nee? Geef u dan nu op en stuur een e-mail naar: nieuwsbrief@degildetrom.nl

Op 29 maart 2014 verzorgt pastor van Lamoen de inzegening van een spiksplinternieuwe kapel aan de West-om in Gemert. Een wel heel opmerkelijke gebeurtenis in deze tijd, waarin om ons heen diverse kerkgebouwen min of meer omvallen. De ene na de andere kerk sluit haar poorten. Toch durfde ons Sint Joriskapel het toen aan om haar eigen kapel te realiseren.

Ons bestaansrecht bestaat gelukkig niet alleen uit de wil om net zoals ons zuster-gilde een eigen kapel te bezitten. Binnen het gilde leeft van oudsher al de behoefte om een kapel te bouwen. Zelfs bouwmaterialen zijn er al eens verzameld. Echter, die geraakten in de vergetelheid. Het grote tekort bleek geld. Dan blijkt er in Gemert een vitaliseringsproject te zijn. Ons gilde dient als wens een gildekapel in. En warempel, er komt een flinke dot subsidie vrij. Ons gilde bouwt haar kapel en Gemert krijgt er een mooi gebouw voor terug.

Sint Joriskapel Gemert

De Sint Joriskapel Gemert blijkt ons overduidelijke paradepaardje. Het straalt van binnen en van buiten puur vakmanschap uit. Het vormt een bijzondere uitstraling voor ons als gilde. Het betreft niet alleen een mooi gebouw -een mooie ruime kapel-, maar vooral een echte gildekapel. Zowel van buiten als van binnen komen volop gildewerken tot leven. Een gildekapel waar niet uitsluitend ons gilde vreugde en troost weet te vinden. Het blijkt voor velen een ontmoetingsplek. Dit ondervinden we aan de vele kaarsjes en de notities in de kapel die mensen -jong en oud- achterlaten. En gelukkig ook veel positieve opmerkingen over de kapel. En dat vinden we ook terecht. Wij als gilde maakten gebruik van het vitaliseringsproject binnen onze gemeente. Dankzij dit project realiseerden we onze gildekapel. Een echte mooie gildekapel. Waardering alom. Bezoekadres; Sint Joriskapel, Wijnboomlaan 5, 5421 ZS te Gemert. Voor meer informatie zie onze website www.sintjoriskapelgemert.nl.

DE BOUW VAN DE KAPEL

De kapel is gebouwd in laatgotische stijl met steunberen, een korfboog boven de deur en spitsboogramen. De architect zorgde voor het ontwerp en de vele gildebroeders en vrijwilligers hebben het gebouwd. De kapel heeft veel traditionele details, zoals boerenvlechtwerk en stenen die in kruisverband zijn gemetseld. De stenen komen van een oud klooster uit Brunssum en het zijn echte veldstenen. Dat wil zeggen ongelijk van vorm en op het veld gebakken, zoals dat vroeger ging. Boven de deur prijkt een hoofdanker dat uit één stuk werd gesmeed, de Franse lelie voorstellend. Oud Hollandse pannen bedekken het dak en daarin zitten echte stropoppen die door gildebroeders

zijn gemaakt. De kapel is omgeven door een grindbak en heeft geen dakgoten, zoals dat vroeger gebruikelijk was. Op het dak prijkt een prachtige klokkentoren met daarin een klok die in 1949 is gegoten door klokkengieter Petit en Fritsen uit Aarle Rixtel. Binnen is de vloer belegd met rode boerenplavuizen waarop een zestal gedecoreerde eiken bankjes staan die oorspronkelijk afkomstig zijn uit de kapel van Huize Padua.

DE SYMBOLIEK VAN DE KAPEL

De kapel staat bol van de gildesymboliek. Een creatieve gildebroeder van het Sint Joriskapel heeft een groot aandeel gehad in de vele kunstwerken die de kapel rijk is. Het Sint Joriskapel is vernoemd naar Sint Joris met de draak. Zodra men de kapel nadert, valt het reliëf boven de deur op, voorstellende Cleolinda, de dochter van de koning die geofferd moest worden aan de draak. Volgens de legende heeft Sint Joris eigenhandig de draak verslagen en

daarmee haar leven gered. In de korfboog boven de toegangsdeur is een sluitsteen aangebracht met een reliëf van de duivel, om boze geesten buiten te houden. In de oostgevel is op een plaat van impalagraniet een reliëf aangebracht van Sint Joris in gevecht met de draak. De eerste steenleggers van dit monument, de oud-kapitein van het Sint Joriskapel en de tamboer-bouwmeester, zijn in gevelreliëfs gepersonifieerd en geëerd. Tegen het gestukadoorde tongewelf is een medaillon aangebracht. Deze afbeelding staat eveneens op het gilde-vaandel van het Sint Joriskapel en op de fronton van de hoofdburcht van het kasteel. Bovenin staat het wapen van Clemens August van Beieren, die zich als grootmeester van de Teutonische ridderorde -een wereldlijk en geestelijk vorst- presenteert, als de opperste beschermheer van het Sint Joriskapel in Gemert. Links onderin het wapen van landcommandeur Van Sickingen en rechtsonder het algemene wapen van de Duitse Orde. →

DE GILDENHOOFDEN IN DE KAPEL

De 'skut' leeft en mag zich verheugen in de belangstelling en de sympathie van zeer veel Gemertse mensen. Acht gildehoofden zijn in de kapel geportretteerd en zien toe. De koning en de koningin, de kapitein en zijn officieren, de deken en de tamboer. Het zijn bekenden uit de gilde-geschiedenis van begin tot eind. Het jaar 2013 is het jaar van de troonswisseling in het Koninkrijk der Nederlanden. Wie anders mag je dan verwachten dan de afgaande koningin Beatrix en haar opvolger Willem-Alexander, koning van het heden en de toekomst. Als kapitein is gekozen voor het hoofd van landcommandeur Edmond Godfried van Bochoitz, de man die in 1662 de soevereine status van Gemert veiligstelde en tot 1690 hier regeerde als vorst en heer. Zijn luitenant is landcommandeur Hendrik van Ruijschenbergh, die in 1587 de Latijnse School stichtte in Gemert en hier als Soeverein Vrijheer de scepter zwaaide van 1572 tot 1603. Dekan is niemand minder dan de in 1782 op het kasteel geboren Anton Borret, die als eerste Brabander in de Raad van State komt. In de

tamboer herkennen we het gezicht van Wim van den Eijnde, de pater familias van een rooij Gemerts 'vorstenhuis' dat de trom roert. Kornet is de man die als jong volwassene standaardruiter was van het Sint Jorisgilde, op zijn 45ste koning van het gilde werd en in 2014 veertig jaar gemeentebestuurder (Harrie Verkampen). Vaandrig tenslotte is de persoon Everard Hugo Scheidius die het Gemertse kasteel herstelde, hier een eerste boerencoöperatie stichtte en bovendien de stamvader is van de heren en vrouwen beschermers van het Sint Jorisgilde. Zij zijn de representanten van alle gildebroeders die de afgelopen 500 jaar op een vrijmoedige innemende manier kleur hebben gegeven aan de Gemertse samenleving.

Op de foto hiernaast is het interieur te zien van de kapel tijdens de inzegening door pastor van Lamoen op zaterdag 29 maart 2014. De zon schijnt door de glas-in-lood ramen waarin afbeeldingen te zien zijn van Sint Joris en de draak en het gemeentewapen van de oude gemeente Gemert.

GILDEBEELD KAPEL

Het beeld en het reliëf op de achterwand symboliseren de legende van het verhaal van Sint Joris en de draak. In de kapel ligt een document waarin de legende en de symboliek van het beeld met achtergrond wordt uitgelegd.

Elk onderdeel is een symbool uit de legende van Sint Joris en de draak; zelfs de knoop in de staart van het paard die aangeeft dat hij een hoge officier was. Ook zijn knecht Mytilene heeft een plaats op het paard gekregen en de draak symboliseert natuurlijk het kwaad dat bestreden moet worden. De Donjon van het Gemertse kasteel is afgebeeld als zijnde de woonplaats van de koning en de koningin met hun dochter Cleolinda (de hoofdpersoon uit de legende). Ook de hand van God strekt zich uit om Sint Joris bij te staan en te beschermen. De rode tulpen duiden op de bloeddruppels die Sint Joris verloor in de strijd met de draak. Kortom, het Sint Jorisbeeld completeert het verhaal dat in het kapelletje is gevisualiseerd en is een geweldige aanwinst voor het kapelletje en het Sint Jorisgilde. We hopen dat vele bezoekers ervan mogen genieten tijdens dat belangrijke momentje van rust. ■

In het Katholiek Nieuwsblad van 30 augustus 1988 las onze toenmalige secretaris van het Sint Lambertusgilde Someren-Eind dat het Lambertuskapelletje aan de Maasboulevard te Maastricht door een vrijwillige club was gerestaureerd. De buurtbewoners moesten het kapelletje onderhouden, vandaar dat ze een club in het leven riepen, namelijk “Vrienden van de kapel”.

De gedachteniskapel te Someren-Eind

Sint Lambertusgilde Someren-Eind werd in 1988 vriend van de kapel en schonk jaarlijks een financiële bijdrage. In 1989 bracht het voltallige gilde een bezoek aan de kapel in Maastricht. In datzelfde jaar kreeg een gildebroeder van Sint Lambertus een ernstig auto-ongeluk. Naar aanleiding van dit ernstig ongeluk kwam de toenmalige secretaris tijdens de algemene jaarvergadering met het voorstel om een devotiekapel te bouwen. In 1995 bij het 100-jarig bestaan van het Sint Lambertusgilde moest de kapel gereed zijn.

De kapel is geheel in eigenbeheer door leden van het gilde gebouwd met geldelijke steun en materiële giften. Om enkele giften te noemen: de bouwgrond werd geschonken door de buurman, de bakstenen komen van het voormalig klooster in Lierop, de entreedeur stonden vroeger in het gemeentehuis van Someren en op de vloer liggen abdij-plavuizen met een marmeren tegeltableau. De glas-inloodramen komen uit het voormalig klooster Someren-Eind en zij beelden het zonnelied van Sint Franciscus uit. De kerkbankjes komen uit de parochiekerk van Someren-Eind. Dit zijn zomaar enkele giften die het gilde mocht ontvangen. Binnen staat het beeld van de Heilige Lambertus, welke naar de mensen toe komt met opengeslagen evangelieboek in de hand, waarin gegrift staat: “Laat de vriendschap onder jullie broeders compleet maken met die voor Christus en zijn kerk; Laat jullie hang naar materiële zaken in evenwicht zijn met jullie spiritualiteit. Dan verwerft gij nu en later ook uw eigen geluk”. Buiten voor de kapel staat een beeld van een vendelier, waarvoor onze eigen vaandeldrager heeft geposeerd.

De opening en inzegening was op 15 oktober 1995 door vicaris-generaal monseigneur Hurkmans van bisdom Den Bosch. Vicaris Hurkmans was vol lof over het gilde in een tijd waarin het kerkbezoek afneemt en de kerken verdwijnen. Het is een verademing wat hier is neergezet door de gildebroeders. Jaarlijks worden er in de kapel activiteiten gehouden. Onder andere worden er kerkelijke huwelijken gesloten, kinderen ontvangen het Heilig Doopsel en het Heilig Vormsel, jaarlijks viert het gilde haar patroonsdag met een eucharistie-viering en jaarlijks wordt binnen in de kapel de kerststal opgebouwd.

De kapel is gelegen richting Someren-Eind, op de hoek van de Boerenkamplaan en de Brugstraat en is dagelijks open. ■

Bent u al aangemeld voor de digitale Nieuwsbrief van De Gildetrom?

Nee? Geef u dan nu op en stuur een e-mail naar: nieuwsbrief@degildetrom.nl

De verering van de heilige Leonardus op de Donk vond oorspronkelijk plaats in de Leonarduskapel, die in 1422 werd gesticht door Gooswijn Model van der Donck, schepen van 's-Hertogenbosch. De kapel heeft vermoedelijk dichtbij de kruising Kapelstraat - Oude Bemmerstraat gestaan te Beek en Donk, schuin tegenover de oude jongensschool.

De Leonarduskapel op de Donck

Er bestaat nog een stichtingsakte van de heilige Leonarduskapel. Het perkament is in het bezit van de parochie en wordt bewaard bij de Heernkundekring in Beek en Donk.

In 1979 bouwden de gildebroeders van het Gilde Sint Leonardus op verzoek van gildepastor Theo van Rossum een nieuwe kapel aan de Goorloop, kruising Lage Heesweg - Kapelstraat.

Het Gilde Sint Leonardus houdt hier met regelmaat een gebedsdienst, voorgedaan door gildeheer Franklin De Coninck. Deze gebedsdiensten vinden onder andere plaats voorafgaande aan de jaarvergadering, kermisactiviteiten zoals het koningsschieten, de patroondag op 6 november en de Donckse Wij-ing.

Deze Donckse Wij-ing betreft een gebedsdienst bij de Leonarduskapel in de open lucht. In 1700 werd dit gedaan bij de voorgaande Leonarduskapel en wel op 28 juli (de dag van de 'Donkse Wij-ing'). "Wij-ing" slaat op de wijding van een kerk of kapel, die in de Rooms Katholieke traditie een belangrijke gebeurtenis is. Door zalving met heilige olie (Chrisma) wordt een gebouw aan God toegewijd en voor de eredienst bestemd. Vele generaties was de jaarlijkse herdenking van de wijding van de Middeleeuwse Leonarduskapel een groot feest voor de bewoners van de Donck. De oude Leonarduskapel verdween, maar is thans herbouwd. Dus werd het tijd om het feest van de "Donckse Wij-ing" in ere te herstellen. Het Gilde Sint Leonardus is hier weer mee begonnen op 3 juni 2012. Het gilde wilde de verering van Sint Leonardus - één van de grote Europese heiligen- weer nieuw leven inblazen.

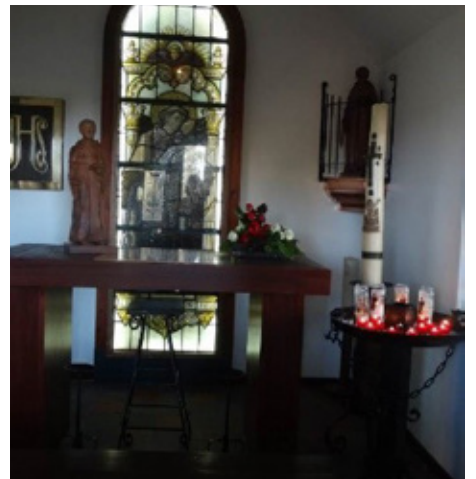

Wijdingsdatum -28 juli- is minder geschikt voor de gebedsdienst in verband met de vakanties. De bedoeling is dat deze activiteit jaarlijks plaats gaat vinden op een laatste zondag in mei of de eerste zondag in juni. Dit is mede afhankelijk van de data van Pinksteren en Hemelvaart en eventuele gilde-feesten. Dit jaar was de Donckse Wij-ing gepland op zondag 23 mei, maar deze kan in verband met het coronavirus niet plaatsvinden. De planning voor het komende jaar is 30 mei 2021.

De Leonarduskapel wordt over het algemeen veel bezocht, er worden veel kaarsjes aangestoken en daarnaast ook nog met regelmaat een noveenkaars. Maar op dit moment is het bezoek groter dan anders. Elke dag branden er diverse nieuwe kaarsjes. Blijkbaar zoeken veel mensen steun bij de Heilige Leonardus. Het Gilde Sint Leonardus heeft ook contact met Saint Léonard de Noblat, een plaats in de buurt van Limoges in Frankrijk, waar Leonardus heeft geleefd en is begraven.

Twee weken terug ontvingen we van hen een bericht met de volgende tekst: "De epidemie van het coronavirus is over de hele wereld wijd verbreid en we pakken het samen aan. Eind maart blijven drie miljard mensen thuis. Alle landen mobiliseren het medisch personeel en de medische middelen. De prioriteit voor de economie ligt bij het produceren van de middelen die nodig zijn voor de vitale behoeften van de bevolking". We hebben gemeen, dat we de naam Saint Léonard dragen, een eenzame evangelist uit de 6de eeuw, die ons twee belangrijke lessen heeft gegeven: het afstand doen van macht en rijkdom en de steun aan gevangenen en slachtoffers.

Mogen deze waarden ons inspireren in deze tijd van thuisblijven of dienstbaarheid aan anderen. Laten we samen deze moeilijke momenten doorstaan en hopen voor de toekomst. Gildebroeders van het Gilde Sint Leonardus Beek en Donk. ■

In de groene long van Deurne aan het Haageind, op schootsafstand van de kasteelruïne, staan twee pareltjes van het gilde Sint Antonius Abt. In 1982 is er een schietboom geplaatst die nu nog steeds gebruikt wordt bij onder andere het tweejaarlijks koningschieten en de gildekapel.

De kapel van het Sint Antonius Abtgilde in Deurne

Het zal in de winter van 2002 geweest zijn dat er binnen het Sint Antonius Abt gilde stemmen opgingen om een poging te wagen om te komen tot een nieuwe gildekapel. De oude kapel aan de Liesselseweg was al jaren geleden afgebroken en het niet hebben van een gildekapel voelde als een gemis. Enkele gildebroeders gingen aan de slag. Er werd vergaderd en wilde plannen kwamen op tafel, maar hoe moest de kapel er uitzien? Allereerst trok men er één of misschien wel meer dagen op uit om kapellen te gaan zien. Vol van alle indrukken van kapellen in onze regio Peelland en ook in Limburg kwam men uit op het idee voor deze kapel. De ene gildebroeder wist met de gemeente afspraken te maken over een

overwoekerd stukje grond aan het Haageind. Een andere gildebroeder had nog wat stenen, zand en andere bouwmaterialen en met vele handen en vele contacten is het werk licht te noemen.

In maart 2003 begon een zestal vrijwilligers met de bouw en in oktober 2003 kon de Sint Antoniuskapel ingezegend worden door pastoor Marcellis en geopend door koning Arjan Aldenzee en burgemeester Daandels, onder het toezien oog van de gildebroeders en vele Deurnenaren.

De kapel is opgetrokken uit bakstenen met een dak van leien en een plafond van eikenhout.

Erg fraai is ook het muizentand-metselwerk net onder de dakrand. Op de vloer liggen rode plavuizen die uit het Limburgse land komen. In de kapel vallen allereerst het houten beeld van Sint Antonius Abt op van de hand van de te jong overleden gildebroeder Ger van de Ven, alsmede een houten tableau van de patroonheilige dat met zorg is gerestaureerd door Noud Strijbosch. Ook springt direct in het oog de schildering van een gildetrom onder het altaar. De pop van jonge gildebroeder en de houten kandelaren komen zeer zeker goed tot hun recht als de zon de kapel binnenkomt door de twee epoxy ramen aan de achterzijde van de kapel.

Elk weekend worden er kaarsen aangestoken in de kapel en op de teerdag en kermismaandag vangen de activiteiten van het gilde aan met het aansteken van een kaars in de kapel van Sint Antonius Abt. Slechts eenmaal gebeurde dit na de Heilige Mis omdat men 'te laat' was.

Helaas is de kapel niet toegankelijk voor bezoekers, maar mocht je eens in buurt zijn van het Haageind in Deurne, vlakbij de kasteelruïne, stop dan even. Maar ook de parochiekerk van Deurne -toegewijd aan Sint Willibrordus- is de moeite van een bezoek meer dan waard, onder meer met schilderijen van Dokter Wiegersma en stukken van het Sint Jorisgilde uit Deurne.

WELKOM IN DEURNE! ■

Rustpunt op de grens van Lieshout en Mariahout.

Sint Servatiuskapel

Bisschop Ter Schure zegende de Sint Servatiuskapel op 16 november 1996 in. Een stukje vakmanschap van de bovenste plank. Maar ook de vervulling van een lang gekoesterde wens van het Sint Servatius Gilde. Het Lieshoutse gilde was aan het begin van de Tweede Wereldoorlog 'slapende' geworden, maar begin 1980 werd het gilde door enkele enthousiastelingen heropgericht. Deze daad leverde zoveel steun en weerklank op bij de bevolking van Lieshout en Mariahout, dat het gilde beloofde om -zodra het gilde in orde was- een kapel voor de bevolking te bouwen.

De toenmalige burgemeester van Hout had de wens om de kapel in d'n Hauw te laten bouwen. Na enkele gesprekken hierover werd er toch gekozen voor een grondperceel aan de Provinciale Weg, precies op de grens van Lieshout en Mariahout. Immers in de buurt van dit stukje grond stond vroeger de aan Sint-Antonius Abt toegewijde kapel. Gebouwd in 1485. Lieshout had vijf gildes, waaronder ook een Sint-Antonius Abt. Na een hevige storm -met orkaankracht- is de kapel in 1800 ingestort en de achtergebleven ruïne werd in 1815 opgeruimd.

De bouw van de kapel is door gildebroeders en vrijwilligers verricht. Op 23 mei 1996 werd de eerste steen gelegd door Jan Swinkels -beschermheer van het gilde- en tot op de dag van de inzegening zijn de bouwers hiermee bezig geweest. Voor de bouw aanvang gingen nemen zijn er vele kapellen bezocht om deze 'bouwkundig' te bekijken en alle zwakke punten

die werden aangetroffen heeft men besproken en indien nodig vermeden.

De kapel heeft een stijlvol interieur en een houten dakconstructie. De hoofdkleur is rood en die komt terug in de uniformen van de gildebroeders. Tiny Gilsing maakte het smeedwerk en anderen financierden de ramen met glas in lood. Er is een losstaand altaar, geschonken door Toon Vermelfoort, waar de priester net achter kan staan. In de muur achter het altaar is een nis met daarin het beeldje van Sint Servaas. De banken, die geschonken zijn door Ger en José van Pelt, komen uit de Sint Pauluskerk die in Eindhoven stond. Die kerk is in 1996 gesloopt. Deze banken zijn door Theo Gevers

en Piet van der Burgt -beiden gildebroeder- bewerkt en bieden nu zitplaats aan de bezoekers van de kapel. Er waren zelfs zoveel banken dat ook de deuren van de kapel van het hout van deze banken zijn gemaakt. Er staat ook een Mariabeeld in de kapel, een wens van de inwoners van Mariahout. Dit kon echter niet meteen de goedkeuring wegdragen van geestelijk beschermheer Piet Strijbos. "Het mocht niet, want de kapel was aan Servaas opgedragen en niet aan Maria".

In de kapel hangt een 'angelusklokje' in een smeedijzeren klokkenstoel. Een Angelusklok werd vroeger dagelijks driemaal geluid, namelijk

om 6 uur 's morgens, op het middaguur en om 6 uur 's avonds. Dat waren de tijden waarop rooms-katholieken werden opgeroepen om het Engel des Heren (ofwel het Angelus) te bidden. De informatie vertelt ons ook dat dit klokje uit 1543 stamt en vanuit de vijfde kerk mee werd genomen naar de zesde kerk. De zesde kerk was de kerk in de Renstraat, de latere Burgemeester van den Heuvelstraat. Deze kerk werd in 1839 ingezegend en in 1967 gesloopt nadat het gebouw een vijftal jaren leeg had gestaan.

Er zit een bijzonder verhaal aan het angelusklokje dat nu in de kapel hangt. Gildebroeder Theo Gevers was weleens 'onderweg' en kwam

zo bij iemand terecht die wat in antiek handelde. Deze antiekhandelaar vertelde dat hij een angelusklokje uit de oude Lieshoutse kerk op de kop had getikt. Op de vraag van Theo hoe hij daar aan was gekomen bleef hij erg vaag. Wel vertelde hij dat het klokgestoelte van dat klokje in de Burgemeester van den Heuvelstraat in Lieshout tegen de achtergevel van de boerderij van de familie Van den Heuvel zou zijn bevestigd. Theo zei dat hij interesse had in het klokje, maar dat hij het dan wel compleet wilde hebben. Hij is naar die boerderij gegaan en aan de achtergevel was inderdaad een klokgestoelte te vinden. Theo sprak met de bewoner en vertelde zijn plan. Dat hij een klokje had gevonden dat in het gestoelte paste en het graag compleet wilde hebben om het in de nieuw te bouwen kapel tegen de muur te hangen. Er werd verteld dat het klokgestoelte toentertijd tegen de gevel van de boerderij was bevestigd om het niet verloren te laten gaan. Hij kreeg het smeedwerk mee als zijn plan inderdaad werd uitgevoerd. Het klokje werd voor een paar tientjes gekocht en de wens van Theo werd vervuld.

De kapel is dagelijks geopend. Tijdens de zomerperiode vanaf 10:00 uur tot 20:00 uur en in de winterperiode van 10:00 uur tot 17:00 uur. De kapel wordt door veel bekenden en onbekenden bezocht getuige het intentieboek. Hierin wordt door de bezoekers één en ander opgeschreven. Er is een openluchtviering op de vierde zondag in mei, naast de kapel. Er kunnen kaarsjes worden gebrand die in de kapel voor een klein bedrag gekocht kunnen worden. Bij kerkelijke feesten als Kerst en Pasen zien we aan de kaarsverkoop dat er veel bezoekers zijn. Er is nóg een hoogtepunt als het gaat over

bezoekersaantallen. Dat is tijdens de eindexamens.

De opbrengst van deze kaarsenverkoop wordt elke dag verwijderd en de bus wordt dan ook opgezet, zodat het ook van buitenaf goed zichtbaar is dat er niks te halen valt.

Op de dag van de inzegening van de kapel is er nog een bloemenhulde gebracht bij de vrouwen van de bouwers. Het motto 'zonder vrouwen, niet bouwen' gold ook tijdens de bouw van de kapel.

In het verre oosten, in de stad Nanjing in China, is een vriendschapspark aangelegd. In dat park staat ook een de Sint Servatiuskapel. Het is een gedetailleerde, bakstenen en met glas-in-lood vervaardigde replica van de Lieshoutse kapel die eveneens de naam 'Sint Servatius' draagt. ■

VAN LOON

CONFECTIE

GILDENKLEDING MET "TRADITIE"

VRAAG VRIJBLIJVEND EEN OFFERTE AAN!

WWW.VANLOONCONFECTIE.NL INFO@VANLOONCONFECTIE.NL TEL.: 06-28459024

Op 5 mei 2020 stonden we op gepaste afstand stil bij het feit dat 75 jaren geleden Nederland volledig bevrijd was na vijf lange jaren van bezetting. Voor het zuiden van ons land was de bevrijding voor het grootste deel al eerder. Voor een aantal mensen uit de Peel is dit aanleiding geweest om dit memorabele moment niet ongezien voorbij te laten gaan.

Bevrijdingsvuur in de Peel

Het museum Klok en Peel in Asten speelt hierbij een grote rol met de expositie 'Death Valley De Peel'. Er is een fietsroute die je door de hele Peel voert en die voorzien is van informatieborden langs de route. Ook zijn er boeken uitgebracht en zijn er in de Peelgemeenten activiteiten te doen. (Kijk voor meer details op de site van het museum www.museumklokenpeel.nl.)

Op donderdag 19 september 2019 is de bevrijding van de Peel groots herdacht in Asten. Vanuit twee kanten trokken gilden uit de Kring Peelland en enkele gilden uit het Limburgse land in een lange rij massaal op naar het plein voor het gemeentehuis. Het was een meer dan fraai gezicht, met voorop de tamboers, dan de keizers en koningen, vele tientallen gildebroeders en gildezusters en natuurlijk ook heel veel vendeliers. Asten kleurde op deze mooie, rustige avond in velerlei tonen door deze veelheid aan actieve gildeleden uit de Peel. De koningen en keizers stelden zich met de hoofdvaandels op aan de weerszijden van het bordes. De overige gildezusters en gildebroeders omzoomden met de vendeliers en tamboers het plein. Natuurlijk waren er ook genodigden, waaronder enkele veteranen die ruim 75 jaren geleden mee gestreden hebben om de Peel te bevrijden.

Burgemeesters uit de gemeenten Asten, Deurne, Helmond, Peel en Maas en Someren heetten de aanwezigen hartelijk welkom. Vervolgens ontstaken ze met het bevrijdingsvuur -dat uit Banneux via Eindhoven naar Asten was gebracht- fakkels voor elke gemeente. De koningen van de gilden namen voor hun dorp/stad de fakkels over, waarna deze door hardlopers in de vier windrichtingen werden weggebracht. In de dorpen en steden is het bevrijdingsvuur meestal tijdelijk ondergebracht in één van de vele kerken. Bij de specifieke herdenking van de viering van 75 jaar bevrijding is het bevrijdingsvuur gebruikt.

Zoals het de gilde-traditie betaamt is er ook een vendelgroet gebracht aan de wereldlijke overheid door een vendelier van het Sint Hubertusgilde

uit Liessel. Hierna marcheerden de gilden in de vier windrichtingen het plein af, elk in de richting van zijn eigen dorp/stad.

Horende de reacties van het talrijk aanwezige publiek hebben de gilden op 19 september 2019 weer een uitstekend visitekaartje afgegeven. Het kan zomaar zijn dat dit het begin is van een mooie, nieuwe traditie die zo om de vijf jaren herhaald zal kunnen worden.

Met het uitdragen van dit bevrijdingsvuur is de gedachte aan 75 jaar bevrijding van de Peel op een waardige wijze herdacht. ■

We leven in onzekere tijden. Onlangs zagen wij als schutterscultuur steeds meer activiteiten uit onze agenda's verdwijnen. Van traditionele seizoen-openingen en koningsvogelschieten tot het complete seizoen inclusief de (bonds)schuttersfeesten en het Oud Limburgs Schuttersfeest (OLS). Alles in het belang van ieders gezondheid.

Dag van de Schutterijmuziek 2020

Rekening houdend met het feit dat activiteiten op een later moment altijd geannuleerd kunnen worden, hebben we als organisatie de hoop gevestigd op het positieve effect van de huidige maatregelen. We gaan er voor nu dan ook vanuit dat we op zondag 1 november 2020 de derde editie van de 'Dag van de Schutterijmuziek' in goede gezondheid kunnen beleven.

Tijdens deze dag in het Limburgs Schutterijmuseum te Steyl zullen -net als tijdens de afgelopen edities- diverse muziekkorpsen en solisten uit onze eigen cultuur zich muzikaal presenteren. Het is waarschijnlijk niet meer nodig om uit te leggen dat onze schutterscultuur een breed palet aan muziekstijlen huisvest. De term schutterijmuziek belichten we dan ook die dag in de breedste zin van het woord.

Korpsen en solisten uit iedere stijl zullen zich als ambassadeurs van de betreffende muziekstijl presenteren en hun bezetting en werken toelichten. Daarmee zullen ze niet alleen de unieke locatie vullen met bijpassende muziek, maar zelf die dag ook een waar museumstuk vormen.

Naast de programmering van de diverse presentaties, biedt de muziekcommissie van de Oud Limburgse Schuttersfederatie die dag ook de mogelijkheid om als duo of ensemble deel te nemen aan een concours. Dit onderdeel is al enige tijd opgenomen in de wedstrijdnormen van de OLS-Federatie, maar het is nog geen wedstrijdonderdeel tijdens het Oud Limburgs Schuttersfeest. Afhankelijk van het aantal inschrijvingen zal de wedstrijd in het programma worden opgenomen.

Al met al wordt er gewerkt aan een gevarieerd programma en kijken wij er naar uit om die dag -als één van de weinige activiteiten dit jaar- letterlijk en figuurlijk van de schutterscultuur te laten horen.

De Dag van de Schutterijmuziek zal

plaatsvinden op zondag 1 november 2020 en wordt u aangeboden door de Muziekcommissie van de Oud Limburgse Schuttersfederatie. Het programma vindt plaats binnen de reguliere openingstijden van het museum, namelijk van 13:00 uur tot 17:00 uur.

Heet u interesse in deelname aan de wedstrijd voor duo's en ensembles, of deelname als ambassadeur voor één van de muziekstijlen? Neem dan contact op met de OLS Federatie muziekcommissie (muziekcom@olsfederatie.com). ■

Dag van de Schutterijmuziek
Limburgs Schutterij Museum
Geniet van live Schutterijmuziek op een unieke locatie
zondag 1 november
13:00u tot 17:00u
gratis entree
Limburgs Schutterij Museum
Rozenstraat 18 5935 AN Steyl

Bij het Europees Schuttersfeest zag ik bij het koningschieten een andere koning uit de achterhoek die een schild droeg met zijn naam erop. Het bleek bij navraag bij hen gebruikelijk te zijn spoedig na het koningschieten een schild aan het gilde aan te bieden. Bij het Sint Barbara Gilde is het gebruikelijk om aan het einde van het koningschap van drie jaar een schild te schenken aan het gilde. Maar als positivist in ons gilde dacht ik, ik vind het ook leuk om direct een schild te schenken en niet drie jaar te wachten.

Corona brengt toch nog wel (iets) positief voor mij

Dus op 4 december (onze teerdag) heb ik mijn (prachtige) schild aan het gilde geschonken en ik ben blij dat ik het de komende twee jaar zelf kan dragen.

Op Hemelvaartsdag loopt mijn termijn af. In principe schieten we dan weer om het koningsschap, maar (gelukkig) door de corona mag ik nog iets langer aanblijven als koning. Nadat deze week de bekendmaking geschiedde blijkt dit uitstel te duren tot eind augustus of wellicht nog langer.

Door het verschuiven van de datum zal ik de koning zijn met de langste zittingstermijn. Alweer iets om (eigenlijk) wel trots op te zijn. Ik wist niet dat je op deze manier trots wordt om in de geschiedschrijving te worden neergezet.

Al met al is het een moeilijke tijd voor alle gildebroeders en -zusters om deze maanden door te komen en elkaar niet te ontmoeten bij optochten en wedstrijden. Ik wens iedereen toch een mooie tijd toe en hoop dat we gezond blijven.

OMSCHRIJVING SCHILD:

Als boekhouder een schild gemaakt met deze attributen erop:

Linksboven + - x en : als de rekentekens.

Op het schild een boek en daarop een ganzenveer die de tekst heeft geschreven
Koning 2017 - 2020 Ton van Winsen
En de tekst:

*Dit is wat ik wilde
koning zijn van het
Sint Barbaragilde
Ravenstein*

Koningszilver Koning Ton van Winsen.

Koning Ton van Winsen 2017-....

Groetend
Koning Sint Barbaragilde Ravenstein
(Ton van Winsen). ■

Is jouw medelezer nog geen abonnee?

De Gildetrom, het blad voor jong en oud.

Het Ravensteinse Sint Barbara Gilde wilde een mooie gilde-tentoonstelling houden in het raadhuis. Naar aanleiding hiervan ben ik eens in de oude en minder oude boeken gedoken.

Koningen gevonden tijdens crisis

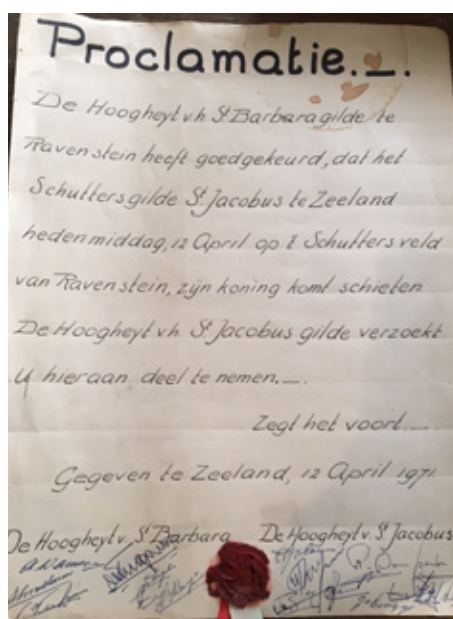
Door de crisis gaat de tentoonstelling nog even niet door. Maar ja, ik was er nu toch mee bezig en je moet toch iets doen tijdens de lock-down. Nu zit ik dagen in een kamertje van dat raadhuis. En lees veel oude notulenboeken. Ik zie veel krantenknipsels en foto's. Dat is geweldig.

Onder andere kwam ik een artikel tegen over Vastenavond 1954, toen werd er dansen georganiseerd door het Sint Barbara Gilde.

Een kleine vendelier met een grote sponsor.

Het Sint Jacobusgilde uit Zeeland houdt koningsschieten te Ravenstein. Er ligt een proclamatie met handtekeningen. Wat blijkt, het Zeelandse gilde heeft in Ravenstein geschoten om de titel van koning.

Tot mijn grote verbazing kwam ik een lijst tegen van Hans Sluijters, oud-archivaris van de gemeente Ravenstein. Ons gilde had evenals andere gilden een "Lijst der Koningen". De eerst

bekende koning was tot nu toe Gert Gerritsen, in 1949. Echter, na deze vondst kunnen we zomaar zeven koningen toevoegen. Prachtig toch. Teruggevonden koningen. Hiervan zijn geen schilden in ons bezit.

1613	Andries Laureijns	
1616	Geraert Jan Ceelen	
1624	Jacob de Bont	
?	Maurits Paep	
1642	Hendryck de Bont	
1680	Gerit de Ruyter	nieuw
1686	B. Boes	nieuw

Tijdens mijn zoektocht heb ik vele notulen gelezen, ingekomen brieven en hele jaargangen van De Gildetrom. Maar wat me het meest verbaasde was dat hele oude perkamenten -die ikzelf niet kan lezen- keurig bewaard zijn gebleven. Diverse oude carten uit de zeventiende en achttiende eeuw zijn nog in ons bezit.

Zelfs netjes gerestaureerd. Maar de notulenboeken van de gildefeesten in 1967 bijvoorbeeld zijn slecht te lezen. Keurig ingeschreven met een zwarte pen, maar nu vijftig jaar later zijn de letters behoorlijk vervaagd. Wellicht zal ik toch ook maar eens beginnen met het fotograferen of inscannen van deze tekst.

Al met al een leuk tijdverdrijf en een mooie aanloop naar onze gilde-tentoonstelling, die er toch een keer gaat komen.

Hanny Hamers-Heessen
Hoofdman Sint Barbara Gilde. ■

Nu negentig jaren geleden besloten enkele mannen in Deurne om het slapende gilde van Sint Antonius Abt weer leven in te blazen

Verbondenheid en vriendschap!

In juli 2020 zou dit jubileum groots gevierd worden met een Vrij Gildefeest in het lommerrijke park bij hun schietboom en hun Antoniuskapel.

Aan het Haageind, nabij de kasteelruïne van Deurne. Maar net als veel andere gilde-activiteiten is ook hun Vrij Gildefeest in de ijskast verdwenen.

Toch eens tijd om naar het oosten -waar de wijzen vandaan komen- te fietsen om eens polshoogte te nemen bij twee ervaren gildebroeders. Noud Strijbosch is 79 jaren jong en vierde in januari 2020 dat hij vijfenzestig jaren gildebroeder was. Huub Manders (77) voelt zich met zijn vijftigjarig gildebroederschap in januari 2020 nog een relatief jonkie, maar beiden hebben hun sporen in gildeland meer dan verdiend. Een stuk in De Gildetrom hoeft niet persé voor hen, maar voor het gilde en het gildewezen maken ze graag een uitzondering. Bescheidenheid die deze twee gildebroeders zo typeert.

Ergens in 1954 besloot Noud het voorbeeld van zijn oudere broer te volgen en te luisteren naar Hubert Engelen. Hij meldde zich aan bij het Sint Jorisgilde, 'de Rooi' in Deurne. Dit was echter van korte duur, want andere vrienden kregen hier lucht van en haalden Noud over om zich aan te sluiten bij 'de Gruun', ofwel het gilde van Sint Antonius Abt. En daar is hij nu nog steeds actief geüniformeerd lid. Noud was veertien jaren jong en net van school toen hij gildebroeder werd en direct werd hij ingelijfd als tamboer. Net als zijn vader en oudere broer kwam Noud terecht in de bosbouw bij de gemeente Deurne. "Moar met een kaoi zaog en un botte beil was het un hendig klusje, veul niks doen", zegt Noud met een brede glimlach. Na zijn avontuur in de bosbouw volgden nog meerdere andere banen, altijd wel in zijn eigen, vertrouwde Deurne.

In de jaren vijftig was er ook in Deurne een concurrentie tussen de gilden. Het ene gilde had om negen uur 's ochtends de Heilige Mis en het

Noud Strijbosch.

andere gilde kwam dan om tien uur. Ook gingen men elkaar uit de weg op de openbare straat als de twee gilden elkaar toevallig eens tegenkwamen. Je was van 'de Rooi' of van 'de Gruun'. Dit heeft zo voortgeduurd tot in de jaren tachtig, waarna er binnen de vier gilden in de gemeente Deurne een samenwerking ontstond. Een samenwerking die nog steeds tot uiting komt in onder andere het jaarlijkse verbroederschieten, het gezamenlijk kaarten in de wintermaanden en het Deurnese gildekoor, dat inmiddels helaas vanwege de hoge leeftijd van de zangers ter ziele is.

'Niet dat we iets tegen vrouwen hebben, ze mogen geregeld mee en ze mogen overal mee helpen, maar we zijn en blijven een mannengilde.' Dit is de duidelijke opvatting van Noud en Huub. Ja, er is wel eens over gesproken, maar een zeer ruime meerderheid wil het houden zoals het al eeuwenlang is; namelijk een broederschap van mannen en jongens. Het gilde telt nu een kleine veertig geüniformeerden in de leeftijd tussen vierennegentig en zeven jaar, hetgeen vertrouwen geeft voor de toekomst. Vijfenzestig jaren lang heeft Noud de trom geslagen en ook heeft hij vele tamboers opgeleid

Huub Manders.

en dat ging allemaal prima. *'Als ik spreek luisteren ze naar wat ik zeg en hoe ze het moeten doen'* vertelt Noud. Het ging hem niet zozeer om wedstrijden, maar om het samenzijn en het onderlinge plezier. Hij kan nog steeds de slagen dromen, maar zijn gezondheid laat hem in de steek en dat vindt hij heel jammer, maar het is zo verzucht hij. Met plezier denkt hij terug aan al die keren in zijn jonge jaren dat hij met zijn gildebroeders op de fiets -voorzien van een speciale drager voor de trom- in de regio Peelland de gildefeesten afging. En dan later op de avond -soms wat slalommend- weer naar Deurne fietsen.

De herinneringen van Huub gaan iets minder ver terug, maar ook hij heeft in zijn vijftig jaar gildebroeder de vele veranderingen meegemaakt. *'Jaren geleden stond het gilde veel meer in de gemeenschap van Deurne. We waren erbij als de wandel- en fietsvierdaagse werden gehouden. Ook de Sacramentsprocessie en Palmpasen waren activiteiten die het gilde opluisterde, net als allerlei openingen van winkels, bedrijven en andere activiteiten in Deurne. Ja, we zijn nog wel zichtbaar in de gemeenschap, maar het is wel minder en ook anders.'*

Huub zelf is vele jaren bestuurlijk actief (geweest) in zijn eigen gilde, maar ook vele jaren in het bestuur van Kring Peelland. *'Ik doe het niet voor mezelf, maar voor het gilde en onthoud goed: het is geen erebaantje.'* Dit is een gevleugelde uitdrukking van Huub. Voor zijn vele verdiensten voor de Kring Peelland mocht Huub in 2017 de hoogste onderscheiding van de kring ontvangen, namelijk 'de auter en heerd'.

Terugkijkend zeggen Noud en Huub dat er veel veranderd is. Nu gaat alles digitaal en heeft men het erg druk met van alles en nog wat. Overeind blijft staan dat het gilde belangrijk is voor hen. *'Het is een club waar je bij hoort en die club staat*

voor je klaar als er iets gebeurt. Verbondenheid en vriendschap, natuurlijk met de nodige gezelligheid, een potje bier en een goede onderlinge band zijn voor ons goud waard.' Dat het met de vriendschap en verbondenheid bij het Sint Antoniusgilde in Deurne wel goed zit blijkt uit de grote opkomst en het enthousiasme op de tweejaarlijkse familiedag van het gilde.

Op de vraag of het Sint Antoniusgilde ook haar honderdjarig bestaan zal vieren in 2030 is het antwoord eenduidig: *"Já, maar of wij, Noud en Huub, er dan nog bij zijn?"* De tijd zal het ons leren. Laten we hopen van wel, want dit zijn echte gildebroeders uit het goede hout

gesneden.

'Ben ik iets vergeten?' is natuurlijk de slotvraag. Huub brengt in dat Noud zich in zijn vijfenzestig jaar broederschap nooit tot koning heeft mogen schieten. Hierop verzucht Noud: *'Niet alles wat je heel graag wil, lukt ook, maar er is nog steeds kans om koning te worden.'* Noud is erg actief geweest bij de realisatie van de Sint Antoniuskapel en Huub stelt voor dat we daar tot slot een bezoekje aan brengen. (Hierover leest u elders in deze gildetrom.)

Noud en Huub, het was me een genoegen en ik kom graag weer eens naar Deurne om verder te buurten. ■

INTERVIEW

Door: Jan Meulemeesters

Vaak wordt geklaagd over vergrijzing van het gilde. In een serie artikelen willen we signaleren dat het ook anders kan. Zo heeft het Sint Barbara gilde uit Ravenstein sinds kort een achttienjarige secretaris. Hieronder een interview met het jonge bestuurslid Vincent Verbraak.

Verjonging gilde Ravenstein: 18-jarige secretaris

"Tijdens de dodenherdenking op 4 mei 2012 werd ik benaderd door Wout Heesen. Met de vraag of ik geen belangstelling had voor het vendelen. Of ik niet een keer mee wilde doen aan een oefening. Dat wilde ik wel. Zo ben ik op mijn elfde jeugdlid bij het vendelen geworden. Zelf kom ik niet uit een gilde-familie; mijn ouders hadden niets met het gilde te maken. Vorig jaar kon je solliciteren voor een bestuursfunctie. Dat heb ik gedaan. Er is gestemd en ik kreeg voldoende stemmen. Zo ben ik dit jaar secretaris en lid van de vendelcommissie geworden."

Hoe oud ben je nu; en voel je je wel thuis tussen een stel grijze koppen?

"Ik ben achttien, word negentien. Ik heb nog slechts twee vergaderingen bijgewoond. Ik heb het als positief ervaren. Niet van: "Snotneus, rustig aan, jij". Maar ik krijg wel hulp en tips. Het bevalt me wel. Nee, ik ben niet van plan om meer werk op me te nemen. Of iets anders te gaan doen dan vendelen. Ons bestuur is trouwens niet zo grijs. Sinds kort is er nieuwe hoofdmann, een vrouw: Hanny Hamers-Heesen.

Harry Hattonk is penningmeester gebleven en Ton van Wissen koning. Er zijn een dertigtal leden. Ik hoop dat er spoedig enkele jeugdige leden bijkomen."

Het Sint Barbara gilde is een oud gilde. Op 4 december 1439 zweert het gilde een eed van trouw aan de Landheer van Ravenstein, tijdens een pestepidemie. Het gilde verzorgde zieken en zorgde voor begravenissen. Geleidelijk aan verdwenen die sociale taken. Het gilde neemt nog wel op 4 mei deel aan de dodenherdenking. Namelijk met een mis in de Lucia-parochiekerk en een vendelgroet en saluutschoten bij de oorlogsgraven op het kerkhof. En zij verzorgt een kaarsenactie op Allerzielen. Het gilde maakt deel uit van de Kring van het Land van Cuijk. In 1967, 1977, 1988, 1999 en 2016 nam het deel aan de gildedagen van de kring. Bij bijzondere gelegenheden worden niet alleen saluutschoten afgeschoten met het geweer, maar sinds 2001 ook met twee kanonnen op twee (gerestaureerde) rondelen op de oude vestingmuren van Ravenstein. ■

De schutter die al nerveus wordt als hij z'n eigen dorp uit moet, zal door Europa moeten trekken. Sinds het winnen van de koningstitel bij het Europees Schuttersstreffen in Neer, is Leo Niessen uit Linne een 'hoogheid'. Een erebaantje waar hij dolblij mee is, maar dat ook de nodige verplichtingen kent.

Interview Europese schutterskoning Leo Niessen Deel I

Limburger Leo Niessen werd op zaterdag 18 augustus 2018 Europees koning. Vanaf die datum mag hij deze titel dragen met dito taken. Zo zijn er vijf evenementen per jaar door heel Europa waar hij als koning perse bij moet zijn.

In twee delen volgen we Leo Niessen middels een interview. Waarin hij zijn ervaringen vertelt en hoe hij de toekomst ziet.

Deel twee zal verschijnen in de 3de uitgave van De Gildetrom.

VRAAGSTELLINGEN AAN DE EUROPESE SCHUTTERSKONING LEO NIESSEN

1. Vertel over je privéleven (geboren te, opgegroeid, gezinssamenstelling)

Ik ben op 28 juni 1968 geboren in Weert als jongste in een gezin met vijf kinderen op de Noorderlaan in de wijk het Groenewoud. Als kind zijn we vroeger wel eens wezen kijken naar imposante schuttersfeesten. Een aantal van mijn ooms waren lid van een schutterij. Zoals ome Giel Daniels "bie die vanne hei" van Stramproy. Na een verhuizing naar Maasbracht en daarna Beegden heb ik in Maasbracht Irma leren kennen. Vrij snel zijn we gaan samenwonen en gaan trouwen in Linne en in 1990 is de eerste van onze vijf kinderen geboren.

2. Vertel op welke manier je bij de schutterij kwam en wat je trok in het schutters- en gildewezen

Een goede vriend van ons in Linne was bij de schutterij Sint Martinus en vroeg of ik eens kwam kijken. Je voelde je meteen thuis in de vereniging en het schutterswezen trok me wel, het imposante en de verbroedering binnen de vereniging. Het is een vreemde en warme gewaarwording dat je meteen als vriend wordt opgenomen door mensen die je nog niet kent.

3. Zijn jullie kinderen ook betrokken bij het schutters- en gildewezen?

Alle vijf de kinderen hebben net zoals ik en Irma deel uitgemaakt van het trommelkorps van onze vereniging. Irma is gestopt vanwege rugklachten. De kinderen allemaal doordat ze andere interesses kregen en omdat er weinig jeugd binnen de vereniging meeliep. Je moet de jeugd op een bepaald moment ook vrijlaten in hun keuze, maar wij vonden wel dat als ze stopten, ze eerst nog een jaar moesten meelopen en dan konden stoppen. Dit was omdat de vereniging zorgde voor de trommellessen en de uniformen. Voor wat hoort wat, toch? Meteen stoppen vonden we geen optie. Twee van de kinderen, namelijk Bram en Judith, zijn later weer teruggekomen en spelen nu nog steeds mee in onze drumband.

Toen kwam de dag dat jij mocht meestrijden om het Europees koningschap:

4. Was je op de hoogte van wat de functie van Europees schutterskoning inhoudt? Was je bekend met de gevolgen van het koningschap?

Als vereniging kregen we te horen over een Europees Schuttersstreffen (EST) in Leudal. Niemand wist wat het was en er werd informatie ingewonnen. Iets Europees, daar kon niemand zich iets bij voorstellen, maar het werd behandeld in de ledenvergadering en er werd besloten dat we er als vereniging heen zouden gaan.

Als vereniging leek het ons leuk om dat eens mee te maken. Het was weer eens iets anders dan een bondsfeest. Zelf hadden we er nog nooit van gehoord. Net zo min als van de EGS (Europese Gemeenschap van historische Schuttersgilden). De brief die ik kreeg om me aan te melden voor het Europees koningschieten scheen alle informatie te bevatten, maar ja...lees jij altijd alle kleine lettertjes?

Precies...ondertekenen en terugsturen.
Kortom, nee de Europese koningstitel en alles wat er aan vast hangt waren me totaal onbekend.

5. Je nam deel aan de eerste voorronde, schoot je de vogel eraf of behoorde je tot de vijf uitverkozenen?

De vogel viel in de voorronde, twee beurten nadat ik geschoten had. Yes, door naar de finale las ik op het scoreformulier.

6. De spanning nam langzaam toe, kreeg je last van de zenuwen?

De zenuwen waren al begonnen toen we in de morgen het EST-terrein op liepen. Samen met Irma voelde ik me toch wel wat vreemd op zo'n groot terrein tussen al die -voor ons toen- vreemd uitgedoste mensen. Zoveel verschillende talen, zoveel mensen, het kwam wel heel overdonderend over. We waren diep onder de indruk. Tijdens de voorronde spreek je met andere koningen die aan het schieten waren en hoor je dat er 490 koningen strijden voor de eer van Europees schutterskoning. Hoe groot is dan die kans? Door in de finale te zitten met zestig koningen besef je je ook nog niet dat er wel eens een kans in zou kunnen zitten. Maar je volgt het schieten, kijkt waar er geschoten wordt en vormt zelf een beeld. Nadat ik weer eens geschoten had keek ik omhoog en zag dat de vogel niet meer heel erg vast moest zitten. Heb Irma geappt: "mis, het is zo klaar, waar staan jullie?" De ene na de andere koning schoot weer en de vogel bleef staan. Plots merk je dan op dat je weer aan de beurt bent over een niet al te lange tijd. Door wat op en neer te lopen en naar boven te turen probeer je te zien waar de vogel nog het meest vast zit. Als schutter ga je er immers voor om die vogel eraf te schieten. Op die momenten denk je niet aan wat er staat te gebeuren. Nog even goed naar boven kijken voor het schot en ja...de vogel tuimelt omlaag...

7. Wilde jij Europees schutterskoning worden?

Het leek me wel leuk, maar als ik op dat moment geweten had wat het precies in hield dan was ik een stuk zenuwachtiger geweest. Maar ik zou dan toch geschoten hebben om te raken. Ik zou het voor geen goud willen missen.

8. Op het moment dat je aan de beurt was nam je de tijd om de vogel goed te bekijken, wat ging er in je om?

Je bent dan alleen maar bezig met die vogel, helemaal niet met het koningschap. Wat dat betreft ben ik altijd een langzame schutter. Heb veel tijd nodig voor mijn schoten en zoek altijd een rustpunt voor concentratie.

9. Het schot volgde, de vogel viel en jij werd Europees schutterskoning, wat ging er door je heen?

Een terughoudende blijdschap. Je hebt wel gewonnen...maar wát heb je gewonnen? Veel tijd heb je niet om na te denken, want je wordt meteen door de organisatie bij de schouders genomen en een tentje in geleid. Onder luid applaus van de toeschouwers (en dan valt het je pas op hoeveel dat er zijn).

10. Hoe beleefde je de eerste minuten van je koningschap?

In het tentje komen zich veel mensen voorstellen en je feliciteren, mensen van het presidium van de EGS en mensen van federaties enzovoort. Je hoort ze wel maar je hoofd is geblokkeerd door allerlei vragen waar je geen antwoord op weet. Na een poosje mogen Irma en onze keizer Ben van Vlodrop ook een handje komen geven. Dat maakt het een beetje rustiger voor mij. En als dan iemand van de organisatie je een handje komt geven en zegt: "Ik ben Linda en ik begeleid je vandaag en morgen en zorg voor alles", dan ben je een beetje gerustgesteld en wordt het wat rustiger in je hoofd. Temeer omdat er steeds meer mensen van onze vereniging arriveerden. We waren immers alleen met z'n drieën naar het schieten gegaan. Ben van Vlodrop (onze keizer), Irma en ik. Het eigenlijke plan was om er naartoe te gaan, het terrein te verkennen voor de zondag, een paar rondjes te schieten, wat te drinken en dan snel naar huis om de verjaardag te vieren van één van onze kinderen.

11. De investituursmis volgde, hoe beleefde je deze?

Heel imposant door de vele mensen in verschillende uniformen. Maar er gaan dan zoveel dingen door je hoofd. Wel moeilijk om de aandacht erbij te houden.

12. De avond en de zondag van het Europees koningschieten, hoe beleefde je deze? Wat maakte je mee?

Na de kroningsmis waren er nog een aantal plichtplegingen (waaronder het zingen van ons geweldig Limburgs volkslied in de feesttent met 5000 schutters uit heel Europa) en kwamen we uiteindelijk aan op het feestterrein. Hier mochten we plaatsnemen aan een tafel bij het presidium en werd verteld dat de plechtigheden voorbij waren en we klaar waren. Ik ben toen nog met een begeleider van het presidium de grote tent in gegaan en ben achter het buffet alle vrijwilligers even een handje gaan geven om ze te bedanken voor hun inzet. De leuke reacties maakten dat we de andere tenten ook nog even zijn langsgegaan om handjes te geven. Na wat gegeten en gedronken te hebben zijn we richting auto gegaan. Mijn hoofd was moe en die zocht de "uit-knop". Onderweg naar de auto werd er nog even gezegd dat we morgen om 09:00 weer verwacht werden. "Ga niet" zegt Irma, "de kapster komt pas om tien". "Geen nood", was het antwoord. "Gewoon alle kleren in de auto en naar hier komen." Zondagmorgen werd er in de buurt een kapster opgetrommeld die Irma's haar deed. Alles was tot in de puntjes geregeld. Was het nog niet geregeld? Dan werd het geregeld. Iemand van het bestuur van onze vereniging Sint Martinus

vroeg of we nog even een afzakkertje kwamen drinken in ons eigen schutterslokaal. Natuurlijk, waarom niet? Bij aankomst werden we onthaald door een groot gedeelte van onze schutterij en met muziek door een delegatie van de harmonie uit ons dorp. Kortom, een dag gevuld met 100.000 emoties en gebeurtenissen. Teveel om op een dag te verwerken.

Op de zondag de geweldige optocht. 55.000 mensen vierden mee. Bloedheet in het uniform, maar de hele tijd kippervel. Al die mensen in de optocht willen je zien, dus voor allen dient er geklapt te worden (althans dat vond ik zelf).

13. De week erop kreeg je veel publiciteit, hoe kon je dat handelen?

De publiciteit was er in het weekend ook al. Je kon je kont niet keren of er maakte iemand een foto. Overal waar je stond stonden vier à vijf fotografen bij je.

De week erna begint eigenlijk pas te dagen wat er gebeurd is. Emoties komen los en vooral vragen beginnen te branden. Door mijn werk in ploegendienst heb ik regelmatig overdag vrij. Die tijd gebruikte ik voor interviews of een telefoongesprek. Gerard van Uem (regio-secretaris voor de EGS) was mijn contact persoon voor de EGS. Deze is in de eerste week ook langs geweest om één en ander duidelijk te maken en vragen te beantwoorden. De tip voor de eerste week was: rustig aan doen, eerst alles even laten bezinken.

14. Hoe dachten Irma en de kinderen over het koningschap en wat was hun reactie?

Irma was blij voor me, die had vanaf de zaterdagmorgen al het gevoel gehad dat ze eigenlijk haar jurk had moeten meenemen. Niet gedaan tenslotte, want er waren immers zoveel deelnemers. Jammer was wel dat ze na mijn winnend schot niet meteen bij me mocht komen, maar werd tegengehouden door de security. Pas nadat er werd omgeroepen dat Irma naar de tent mocht werd ze doorgelaten.

De kinderen waren alle vijf enthousiast; de één riep "het zal toch ook weer eens niet" en een ander was blij voor ons dat we eindelijk wat leuks hadden voor ons tweetjes. Dit omdat we binnen ons gezin veel moeilijke tijden hebben gekend.

15. Hoe stond je werkgever in de gebeurtenissen?

Ik werk bij Rockwool Lapinus te Roermond in vijf-ploegendienst. Dit wil zeggen dat ik zes dagen werk en daarna vier dagen vrij heb. Kortom, er zijn ook veel weekenden dat ik moet werken. Doordat ik een zeer goede relatie heb met mijn leidinggevende en zelf altijd kom

opdraven als dit gevraagd wordt, werd er zoveel mogelijk medewerking gegeven aan mijn verlof-aanvragen. Voor wat, hoort wat.

16. Werden er aparte gebeurtenissen georganiseerd door de eigen schutterij (een receptie natuurlijk en...)

Irma en ik hebben een heel mooie receptie aangeboden gekregen van onze vereniging en we willen in 2021 de Frühjahrstagung van de EGS organiseren in Maasgouw/Linne.

17. Wat was je eerste indruk van de EGS (bestuur, structuur)?

Onze intrede in de EGS voelde als thuiskomen. Heel hartelijk en open.

18. Hoe keek je zelf terug op de gebeurtenissen?

Een aaneenschakeling van mooie en emotionele momenten. Wekenlang het gevoel gehad op een roze wolk te zitten. Maar ook was het een drukke periode omdat we ons moesten verdiepen in wat er te gebeuren stond. Voor mij als lid van de drumband en schutter van Sint Martinus Linne was het feest der feesten het OLS. Wij hebben in Leudal de grote broer van het OLS leren kennen.

Het vervolg van dit interview kun u lezen in de volgende uitgave van De Gildetrom.

Betekenis federatieve vlag

De NBFS-vlag mag gehanteerd worden op gilde-bijeenkomsten en toernooien. Hoofdelementen in het ontwerp zijn: gilde-tradities, Christelijke en gewestelijke tradities en dienstbaarheid aan 't gezag (als vertegenwoordiger van de gemeenschap). Het meest gehanteerde symbool in de Brabantse gildevaandels is het Andreaskruis of Bourgondisch kruis. De patroonheilige bij uitstek van de gilden en dus ook van de federatie is Sint Joris, zijn symbool is een rood (Grieks) kruis op witte ondergrond. De vlag van de provincie Noord Brabant is rood-wit geschakeerd.

De kleuren van onze nationale vlag zijn rood, wit en blauw (de vroegere 'prinsenvlag') en de voornaamste kleur van het koninklijke wapen is (Nassau-)blauw. Deze kleuren kunnen bij internationaal treffen de Nederlandse identiteit onderstrepen. De federatievlag kan worden opgevraagd bij de secretaris.

Een hart onder de riem

Voor de uitgave van de tweede gildetrom 2020 heb ik graag de pen ter hand genomen. Want, zoveel is zeker, 2020 wordt een jaar dat een apart hoofdstuk in de geschiedenisboeken gaat krijgen.

De wereld en ook ons land heeft harde klappen opgelopen door het coronavirus, dat als een dief in de nacht bij ons is binnengevallen. Iedereen heeft, direct of indirect, de gevolgen van deze niets ontziende pandemie aan den lijve ondervonden. De wereld is met een enorme klap tot stilstand gekomen en we zijn nog steeds in onzekerheid over hoe het er de komende tijd uit gaat zien.

Over de oorzaak en het gevolg zijn de geleerden het nog niet met elkaar eens, maar één ding is zeker: het is nu niet de tijd om te kissebissen over punten en komma's; alle prioriteit moet liggen bij het stabiliseren van het woelige water waarin we terecht zijn gekomen. Het woord "broederschap" krijgt in deze tijd een bijzondere betekenis. Het is nu bij uitstek de tijd om te laten zien (en horen) dat wij ons daar als

rechtgeaard gildelid toe geroepen voelen. In de media kom ik aansprekende voorbeelden tegen van gilden die dat in praktijk weten te brengen.

Dat valt in het algemeen natuurlijk niet mee, want door onze gemiddelde leeftijd vallen wij gilden in de categorie "risicogroep". Maar juist in deze tijd kan ook een telefoontje naar iemand die veel alleen is meer betekenen dan twintig mailtjes of sms'jes.

Het jaarprogramma 2020 van onze gilden staat behoorlijk op de tocht. Afgewacht moet worden wat er dit seizoen nog wél door kan gaan van onze jaarplanning. Zoals het er nu uitziet blijft er niet zo heel veel meer over. Dat geldt ook voor onze hoofdliedendag. In een somber scenario moeten we ook die afblazen.

Ik weet niet hoe het u vergaat, de onderlinge ontmoeting mis ik nog het meest. Het even vragen hoe het ermee gaat en wat nieuwtjes uitwisselen, het op zijn Brabants "effe buurten", dat schiet er nu allemaal bij in. We hopen op betere tijden en in deze meimaand bidden wij

Maria ons te beschermen.

Voor dit moment wens ik u en al degenen waar u van houdt veel sterkte toe en ik roep u op om elkaar waar dat kan tot steun te zijn.

Jos Verbeeten, voorzitter NBFS ■

Geen werk meer?

Weinig mensen brengen duimendraaiend hun tijd door, ook tijdens deze corona-periode. Zolders zijn opgeruimd, de tuinen zijn nog nooit zo netjes geweest en alle kasten zijn weer keurig ingedeeld.

Veel dekenschrijvers nemen de tijd om hun archief en hun bestanden bij te werken. Gildefeesten en toernooien zijn afgezegd of doorgeschoven naar komende jaren. Veel is nog in afwachting van wat het RIVM voor ons aan maatregelen in petto heeft. Op dit moment kan er dus nog niet met zekerheid worden aangegeven of de festiviteiten van september en oktober door mogen gaan.

Het is daarom dat de kalender op de achterzijde een grotendeels leeg 2020 laat zien. Wanneer één en ander bekend is, zullen alle gildes via de kringsecretarissen geïnformeerd worden. Wij hopen dat u de kringsecretaris ook op de hoogte houdt van wat er binnen uw gilde gebeurt. We hebben dit jaar nog geen gildefeest of toernooi mogen meemaken, maar we voelen

ons als gildebroeders en gildezusters nog meer verbonden dan ooit. Straks kunnen wij elkaar

weer ontmoeten en de hand schudden (mits dit natuurlijk mag van het RIVM!). ■

Eredeken en secretaris NBFS Ton de Brouwer en Annie Maas.

Vendelgroet

Op de oproep van Marisca Vossen-van de Berg, secretaris Kring Land van Cuijk, is massaal gereageerd.

Bij omroep Brabant bij het programma 'Gaat

Marisca Vossen als tamboer.

en de Laat' wordt sinds de intelligente lockdown elke zaterdag om half twee 's middags het nummer "Brabant" van Guus Meeuwis gedraaid. "Brabant" is het nummer waarop de vendeliers tijdens een gildefeest de vendels draaien. Marisca deed de oproep om op de

zaterdagmiddag om half twee zoveel mogelijk vendeliers op het nummer van Brabant hun vendel ter hand te laten nemen en te gaan draaien voor alle kwetsbare en zieke mensen, voor hun medebroeders en -zusters, maar ook voor onze overledenen.

De waarschuwing werd ook ter harte genomen om niet in groepen te gaan staan, om dit alleen te doen of met een tweetal, voor een verzorgingshuis, bij een dierbare gildebroeder

of gewoon in de achtertuin. Talloze foto's, maar vooral veel filmpjes verschenen op facebook en whatsapp. Het initiatief werd niet op één zaterdag opgepakt, maar dit bleef wekenlang doorgaan. De gildebroeders en gildezusters gaven hiermee aandacht aan de ouderen die de vendelgroet zeer konden waarderen. Ontroerende, maar ook trotse beelden tijdens deze momenten van saamhorigheid! Trots op onze gildes! ■

Kring Peelland

Het ene moment ben je nog volop actief en maak je allerlei plannen voor het komende gildeseizoen. Zo hebben we -de gilden van kring Peelland- op 7 maart nog een inspirerende jaarvergadering gehouden bij het mooie gilde Sint Hubertus in Liessel. Verheugd waren we met de

twee nieuwe leden die het aantal bestuursleden op zeven bracht. Twee gildebroeders die een jongere generatie vertegenwoordigen (de jongste is begin dertig) en als nieuw bloed nieuw leven kunnen toevoegen aan het al actieve bestuur. Met elkaar de uitdagingen van

de toekomst, het gildewezen in Peelland met zijn bonte scala aan tradities in stand houden en waar mogelijk van nieuwe inspiratie voorzien. Een bijzonder jaar zou het worden met kringdag en vrij gildefeest, twee federatieve wedstrijden en een jubilerend gilde. De voorbereidingen waren in volle gang met veelbelovende gezwindheid. Het kon niet op, zelfs het vinden van sponsors verliep voorspoedig.

En dan nu -op 29 april- een kort stukje schrijven voor De Gildetrom in een tijd waarin in één klap in gildeland nauwelijks nog wat gaande is. Oorzaak bekend, alle gilde-activiteiten afgelast of uitgesteld. Het nieuwe bestuur heeft niet eens bij elkaar kunnen komen. Wel hebben de bestuursleden al veelvuldig contact via whatsapp, mail en telefoon gehad. Alles al in een sfeer van: "We gaan door, onze tijd komt weer en dan..."

Henk de Hair,
trotse voorzitter van kring Peelland

Kring Kwarier van Oirschot

Gildezusters, gildebroeders,

Graag had ik een inleidend woord geschreven in de programmaboekjes van de gildefeesten in Moergestel op 17 mei en in Wintelre op 23 augustus, maar Corona heeft roet in het eten gegooit. Dit jaar moet onze kring het stellen zonder gildefeest en bij veel gilden moet ook een andere oplossing gevonden worden voor het koningschieten. Om nog maar te zwijgen over de onderlinge wedstrijden bij de gilden. De bogen zullen in 2020 minder gespannen zijn dan in een gewoon jaar en de vendels zullen het kleurrijke spel, begeleid door de trommen, niet uitvoeren.

Omwille van de volksgezondheid moeten we ons houden aan "social distance". Een nieuw woord dat nog niet voorkomt in het gilde-woordenboek. Social distancing staat op gespannen voet met de gilden, want gilden leven van de onderlinge contacten. Contacten in de gildehuizen, op de schietlocaties en in de gemeenschap waarin we leven. Het corona-virus heeft ook binnen de gilden haar slachtoffers

geëist en het wrange is dat wij als gildebroeders nog niet eens afscheid hebben kunnen nemen op de manier die past binnen de gilde-traditie.

Er zijn verschillende gilden die op creatieve wijze alternatieven bedenken voor gilde-activiteiten en presentaties binnen de leefgemeenschap. Activiteiten in de vorm van een digitale corona-bingo en het bezorgen van "vergeet me niet pakketten". En het brengen van bloemen bij zorgcentra en het vendelen op de muziek van "Brabant" voor mensen die vanwege quarantaine aan het (verzorgings)huis gekluisterd zijn. Er zijn ook al gilden die denken aan de post-corona-periode; om dank uit te brengen aan allen die vanuit de zorg meegewerkt hebben aan het beteugelen van het virus.

Alle gilden hebben in hun bestaan te maken gehad met hoogte- en dieptepunten, maar telkens zijn de gilden erin geslaagd om uit het dal te komen. Wij vertrouwen erop dat onze patroonheiligen een goede voorspraak voor ons zullen zijn en dat zij kracht geven aan de gildebroeders om sterker uit de coronacrisis te

komen. Sterkte in deze tijd en houd vol!

Bert van der Staak,
voorzitter Kring Kwartier van Oirschot. ■

Kring Kempenland

Beste gildebroeders en gildezusters van Kring Kempenland,

Wie had dit enkele maanden geleden gedacht? Zo'n prachtig voorjaar, maar dan zonder schietwedstrijden, zonder kringgildedag op de eerste zondag van juni, maar ook zonder andere activiteiten. Zelfs de gezellige bijeenkomsten in ons eigen gildelokaal moeten we missen. Een rare tijd waarin we elkaar helaas niet -of nauwelijks- zien.

Toch zijn er gelukkig veel voorbeelden van de speciale verbondenheid van onze broedersschappen. Activiteiten die worden aangepast aan deze bijzondere periode. Activiteiten waar we met zijn allen heel trots op kunnen zijn! Trots op de gildezusters en gildebroeders die elkaar bellen of opzoeken via whatsapp of via andere social media. Trots op de gilden die, met in acht name van alle voorschriften, een prachtige hulde brengen aan een verzorgingshuis in hun dorp. Trots op de gilden die op een passende manier -maar met

veel respect en waardigheid- een laatste groet brengen aan een overleden gildebroeder. Het laat zó mooi zien dat broederschap bij een gilde héél iets anders is dan het lidmaatschap van bijvoorbeeld een voetbalclub. Gildebroeders staan voor elkaar klaar als dat nodig is en proberen steeds een positieve bijdrage te leveren aan de samenleving, juist nu! Het is even afwachten hoe en wanneer, maar we gaan elkaar zeker weer treffen tijdens één van onze prachtige activiteiten! Zorg ondertussen dat je oog hebt voor elkaar; bel of app eens bijvoorbeeld. Misschien hebben jullie met je gilde ook wel een goed idee om te laten zien wie en wat we zijn. Doe dit dan uiteraard wel op een manier die geoorloofd is.

Het bestuur van Kring Kempenland wil haar verbondenheid met alle gilden uitdrukken door jullie iets tastbaars aan te bieden; 'Rode Hartjes'. We willen de gildezusters en gildebroeders van Kring Kempenland hiermee een hart onder de riem steken. De kleur 'rood' in onze vaandels symboliseert vaak bescherming, moed en Gods

liefde. Rood staat ook voor de overwinning in de strijd tussen goed en kwaad. Het geeft ons moed om de strijd samen aan te gaan. Laat het zo zijn dat jullie gilde-hart in deze tijd steeds blijft kloppen, zorg goed voor elkaar en blijf gezond. Heel graag tot ziens in betere tijden!

Vriendelijke gildegroet,
Roeland van Hooff
Voorzitter Bond van Schuttersgilden Kring Kempenland. ■

Kring Land van Cuijk

WAAR ZIJN WE TOCH IN TERECHT GEKOMEN?

Onder deze titel schreef ik onlangs een bijdrage in ons Boxmeerse KBO-blad. Al bijna twee maanden leven we in een voor ons ongekende wereld. Gevangen gehouden door het coronavirus. Juist in een periode van het jaar waarin zoveel activiteiten op de rol staan zien we van de één op de andere dag alles stilvallen. Ons sociale leven wordt beperkt tot thuis zitten en skypen met familie en vrienden. Buitenshuis blijven we anderhalve meter van elkaar. Familieleden in verzorgings- en verpleeghuizen mogen we niet bezoeken. Het is allemaal zo onwezenlijk. Want we zijn zo gewend elkaar op te zoeken en gezellig samen de tijd door te brengen.

Dat geldt ook voor ons gildebroeders en -zusters. Het moeten afblazen van een gildedag waar je met zoveel toewijding naar toe hebt gewerkt valt natuurlijk zwaar. Diverse activiteiten in het kader van 75 jaar vrijheid, of de jaarlijkse dodenherdenking waar de gilden een bijdrage aan zouden leveren...deze gaan dit bijzondere jubileumjaar ook niet door. Wat dan weer wel mooi is zijn de vele creatieve

ideeën die loskomen, ook bij onze gilden. Om zo toch op de één of andere manier een bijdrage te leveren aan het opmonteren en bemoedigen van zieke en oudere medeburgers. Het idee van de Brabantse gildegroet van onze secretaris van de Kring Land van Cuijk -Marisca Vossen- is zo'n geweldig idee. Veel Brabantse vendeliers hebben daar een bijdrage aan geleverd.

En zo zijn er meer gilden -ook in onze kring- die uiting hebben gegeven van broederschap en dienstbaarheid om iets te blijven betekenen voor anderen in deze roerige periode. Helaas zijn ons -ook in onze Kring- leden ontvallen door het coronavirus. Begraffenissen met gilde-eer zijn er helaas niet bij. Het zou mooi zijn als we op 10 oktober in de Sint Janskathedraal elkaar kunnen treffen om al deze overleden leden te herdenken. Of dat doorgaat is nu nog ongewis. Het enige dat we nu kunnen doen is elkaar blijven bemoedigen en volhouden.

Als bestuur hebben we inmiddels ook een eerste vergadering via 'skype' gehad. Het was even wennen, maar het was fijn elkaar even te zien en te spreken, ook al staan er geen evenementen op het programma.

Namens het bestuur Kring Land van Cuijk laat ik u allen hartelijk groeten. Houd vol, blijft bij het advies, zorg voor elkaar en blijf gezond. Er komt een dag -na de bevrijding van het vermaledijde coronavirus- dat we als vanouds weer trots en fier de straat op gaan met vliegend vaandel en slaande trom! Ik verheug me daar al op, want we kunnen elkaar niet missen.

Karel van Soest,
Voorzitter Kring Land van Cuijk ■

Kring Baronie en Markiezaat in corona-tijd

Terwijl ik dit stukje namens Kring Baronie en Markiezaat schrijf zit Nederland nog zo goed als op slot. De kinderen van het basisonderwijs mogen vanaf 11 mei weer naar school. Ook mogen ze sinds vorige week weer naar hun sportvereniging. Voor de jongelui tot achttien jaar mag dit alleen op 1,5 meter afstand.

Waar we dit jaar binnen onze kring mooie plannen hadden voor een voorjaarsvergadering van de Kring in Alphen en een kringgildedag in Terheijden, hebben we tot op heden al onze evenementen stil moeten leggen. De kringgildedag is reeds verplaatst naar 2021. Binnen de gilden ligt alles stil. Een uitzondering hierop zijn de afscheidsdiensten van overleden gildebroeders. Normaal zouden deze buiten de eigen familie en directe nabestaanden druk bezocht worden door de eigen gildebroeders met partners en vele bevriende gilden. Nu wordt er op indrukwekkende wijze afscheid

genomen middels het vormen van een erehaag door de gildebroeders en het deels begeleiden van de route van de lijkwagen. In een vrijwel uitgestorven wereld en een klein gezelschap tijdens de afscheidsdienst zelf geeft dit voor de nabestaanden toch een groot gevoel van saamhorigheid en wordt dit zeer op prijs gesteld.

Zodra deze pandemie een beetje onder controle is hopen we wellicht op aangepaste wijze onze gilde-activiteiten weer op te kunnen pakken. Onze najaarsvergadering zal dan een combinatie zijn van onze voor- en najaarsvergadering. Op 6 september staat voorsnog het NBFS-toernooi gepland voor gewerschutters in Terheijden. Dit in combinatie met het koning- en keizerschieten voor alle personen die deze titel nu binnen een gilde van onze federatie mogen dragen. Laten we hopen dat we na zoveel maanden van leegte

en gemis dit met een goed gevoel doorgang kunnen laten vinden, zonder dat we een nieuwe verspreidingshaard blijken te zijn.

Let goed op u zelf en uw dierbaren en blijf gezond.

Met ingetogen gildegroet,
Wim Hendrickx,
secretaris Kring Baronie en Markiezaat. ■

Gildekring Maasland

Beste gilde-overheid, gildebroeders en -zusters,

Het blijft onwettelijk wat ons op het moment allemaal overkomt. In plaats van een tijd waarin gezelligheid en samenzijn hoogtij zou moeten vieren, zitten we nu allemaal zoveel mogelijk binnen en houden we afstand.

Alles is anders. Familiebezoek en de wekelijkse bijeenkomsten binnen je eigen gilde zijn niet meer mogelijk. Zelfs afscheid nemen gebeurt nu op een onwettelijke manier. Heel anders dan dat wij als gilden gewend zijn en waarbij onze traditie nu toch wel enigszins in het gedrang komt.

Maar toch zie je dan ook de reden waarom de schuttersgilden tegenwoordig nog steeds een zeer grote mate van bestaansrecht hebben. Zij weten zich aan te passen aan iedere -soms ook onwettelijke- situatie. Er wordt in oplossingen gedacht en niet in problemen.

Hoe mooi is dat dan weer! Zo zijn er momenteel vele activiteiten ontstaan om de verbreding die in ons gildewezen zo gewoon is nu toch gestalte te kunnen geven. Onder andere het uitvoeren van ons vendelgebed, om kracht

en steun te geven aan enerzijds onze zieke dierbaren die het zo hard nodig hebben en anderzijds aan hen die de noodzakelijke zorg verlenen in ziekenhuis, verpleegtehuis en bejaardenhuis. En ook het laten maken van een hartje om iedereen het spreekwoordelijke hart onder de riem te kunnen steken. Diverse gilden hebben dit door een bloemetje of andere attentie bij de leden thuis te brengen ingevuld, anderen houden hun leden op regelmatige basis via een nieuwsbrief op de hoogte. Daarnaast zien we toch ook mooie dingen gebeuren zoals bijvoorbeeld een huwelijk van een gildelid. Maar ook zijn diverse gildeleden uit onze gildekring geridderd tijdens de lintjesregen op vrijdag 24 april. Vanaf deze plaats natuurlijk onze felicitaties!

Alle kringdagen en gildedagen -zowel binnen onze kring als binnen alle andere kringen van de NBFS- zijn voor dit jaar geannuleerd. Natuurlijk is dit heel jammer, maar de gezondheid van ons allen gaat voor. Bijna alle kring- en gildedagen zijn dan ook verschoven naar volgend jaar of later. Voor zover bekend zijn deze opgenomen op de NBFS-agenda, achter op De Gildetrom en op www.schuttersgilden.nl.

Laten we met z'n allen zorgen dat we de blik vooruit blijven houden en laten we uitkijken naar de leuke, mooie en gezellige ontmoetingen volgend jaar. Als Brabantse gilden zijn wij er altijd geweest, zijn we er in deze tijd nog en zullen we er ook altijd blijven! Let op uzelf en uw naasten, blijf gezond en houd vol!

Namens de Kringoverheid
Jurgen Swinkels,
hoofdman Gildekring Maasland
Gerry van der Schoot,
deken-schrijver Gildekring Maasland ■

Het kost maar 5 euro

Het kost maar € 5,00 om een advertentie van vier kolomregels in De Gildetrom te plaatsen.
De enige voorwaarde is, dat u abonnee bent bent en de advertentie geen commercieel oogmerk heeft.

U kunt de tekst, maximaal vier kolomregels, sturen aan:

De Gildetrom
secretariaat@degildetrom.nl

Rekeningnummer:
IBAN-nr. NL87 RABO 0134 5088 74
T.n.v. Stichting De Gildetrom

Is jouw medelezer nog geen abonnee?
De Gildetrom, het blad voor jong en oud.

EGS - Europese Gemeenschap van Historische Schuttersgilden

NAMENS DE GENERAAL SECRETARIS EGS

Alle afgevaardigden van de Europese Gemeenschap Schuttersgilden hebben voor dit jaar de buitenlandse contactmomenten in hun agenda kunnen schrappen. De vergadering in Balve wordt afgelast in verband met de corona-maatregelen. Ook het gedane voorstel om in november een plenaire vergadering in Deinze te houden wordt in de ijskast gezet (gaat niet door).

Met andere woorden, in 2020 komt er geen plenaire vergadering EGS in de boeken. Wel wordt er nu voorgesteld om de plenaire vergadering in april 2021 in Deinze te gaan

houden. Op dit moment staat Linne nog op deze datum, maar die wil men doorschuiven naar april 2022. Dit kan omdat Viersen -die een aanvraag (voor april 2022) had gedaan- zich heeft teruggetrokken. Hoe er verder omgegaan wordt met de overige data (vanaf augustus 2022) voor de plenaire vergaderingen, wil men in april 2021 beslissen.

Of de presidium-vergadering in november 2020 doorgaat is nog niet duidelijk. Wel wordt geadviseerd aan de toekomstige organisatoren om nu nog geen verplichtingen aan te gaan.

EGS Europäische Gemeinschaft Historischer

Schützen Ritterschaft vom Heiligen Sebastianus in Europa. ■

Beste schuttersvrienden en gildebroeders en -zusters, ons vertrouwde wereldje staat op zijn kop

Lange tijd hebben jullie je verheugd op de aanvang van het nieuwe seizoen en vele voorbereidingen waren reeds getroffen. Het laatste wat je dan als organisatie en als een

schutter wil, is de feesten afzeggen. Maar gezien de huidige omstandigheden in Europa was dit onvermijdelijk en ook de enige juiste beslissing om ervoor te zorgen dat dit vreselijke virus zich niet gemakkelijk verspreiden kan.

Uw eigen gezondheid, de gezondheid van familie en vrienden en zo ook de gezondheid van de hele omgeving heeft nu prioriteit. Vele verenigingen en broedersschappen zijn reeds zwaar getroffen door het virus. Dierbare naasten zullen gemist worden in ons midden.

Het is geweldig om de berichten te zien van hulpacties, serenades, vendelhuldes en noem maar op, die door ons geliefde schutters- en gildewezen worden georganiseerd. Maar we zijn er nog lang niet. Maatregelen worden aangescherpt en verlengd, het verbod op activiteiten wordt overal verlengd en grenzen gaan dicht. Volhouden is nu het toverwoord om het virus het hoofd te bieden.

Voor ons als schutters en gildebroeders ligt hier ook een taak. Houd je aan de opgelegde regels. Wij zijn sinds oudsher de beschermers van het volk, niet de brengers van het kwaad. Het zou zeer slecht zijn voor ons geliefde schutterswezen als we in verband zouden worden gebracht met

een nieuwe uitbraak omdat er een evenement zou zijn. Om nog maar te zwijgen over de gevolgen voor de getroffen.

Het wachten is nu op betere tijden, zodat we weer samen van het leven genieten kunnen. Samen onze liefde voor het schutterswezen kunnen uiten. Wij zijn ervan overtuigd dat de nieuwe "social distance" ons juist dichter bij elkaar brengt.

De huidige tijd brengt voor ons nu ook verplichtingen met zich mee. Zo veel mogelijk thuis blijven, elkaar beschermen tegen besmetting en een helpende hand zijn voor de gemeenschap. Daar helpen waar het gaat om ervoor te zorgen dat de zwakkeren binnen ons gezelschap niet in nood geraten. Dit is geen lichte opgave, maar een opgave die wij schutters met heel ons hart kunnen vervullen.

Hopelijk zien we elkaar snel weer. Tot die tijd: pas op jezelf, blijf gezond en bid voor een goede afloop van deze zware tijd. Dan proosten we weer als vanouds "op het leven".

Met lieve schuttersgroet,
Europees Schutterskoningspaar 2018/2021
Leo en Irma Niessenpa. ■

Pelgrimage- vieringen verleden tijd

Vanuit het Soester gilde is altijd actief deelgenomen aan de gilde-reizen in de periode 1989-2016. Vele honderden Soesters hebben wel aan één of meer reizen deelgenomen. Nadat het bestuur van de Stichting Pelgrimage haar activiteiten heeft stopgezet zijn er ook geen pelgrimsvieringen meer in de Soester gemeenschap. Met het overlijden van pastor Hans van de Schepop op 23 maart jongstleden, heeft Soest ook één van de bindende en inspirerende personen verloren. Pastor van de Schepop was een Maria-vereerder. De gilde-reizen brachten hem en de Soester gildeleden naar vele Maria-bedeplaatsen in Europa. Bij het afscheid van pastor Hans van de Schepop heeft het Soester gilde ondanks alle opgelegde beperkingen een bijzondere rol vervuld. Na afloop van de afscheidsdienst werd de pastor op het Kerkplein door de vaandeldrager overvondeld en richting het crematorium voor het eerste deel uitgeleide gedaan door een gilde-delegatie. ■

Pelgrimage-viering.

Hoofdman Sint Theobaldusgilde Overloon, mevrouw W.J.P.H. (Willeke) Boom-Arts, benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau

Op vrijdag 24 april jongstleden vond de jaarlijkse lintjesregen plaats in aangepaste vorm. Vanwege het coronavirus was er dit jaar geen feestelijke bijeenkomst in het gemeentehuis van Boxmeer. In plaats daarvan heeft burgemeester Van Soest -volgens de richtlijnen van de Kanselarij der Nederlandse Orden- op vrijdagochtend twaalf inwoners van de gemeente Boxmeer telefonisch medegedeeld dat het Zijne Majesteit de Koning heeft behaagd om hen te benoemen in een ridderorde.

Zo ook werd Willeke gebeld en wel om kwart over tien 's ochtends op haar werk bij De Zorggroep in Venray. Met een mondkapje voor en beschermende kleding aan nam ze haar mobiele telefoon op en hoorde met stijgende verbazing en totaal verrast aan dat ze tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau was benoemd.

Willeke is al vijfenvertig jaar een actief lid van het Sint Theobaldusgilde in Overloon. In 1994 werd zij het eerste vrouwelijke bestuurslid van het gilde. Van 2008 tot 2017 was zij de eerste vrouwelijke secretaris en sinds 2017 is zij de eerste vrouwelijke voorzitter/hoofdman. Omdat de functie van secretaris tot op heden nog niet is ingevuld, heeft Willeke deze functie tot op heden ook nog steeds voortgezet. Naast haar bestuurstaken is Willeke de stuwende kracht achter de vele activiteiten

waar het gilde bij aanwezig is én de activiteiten die het gilde zelf organiseert. Tevens is zij muzikant en plaatsvervangend dirigent bij de Drumshowband. Voor Willeke is het gilde als het ware haar familie en zij stelt alles in het werk om de vereniging -ook met het teruggelopen aantal leden- vitaal te houden. Zowel voor de leden zelf als voor het dorp Overloon waarmee het zo nauw verbonden is. Het gilde is daarom ook heel blij dat deze koninklijke onderscheiding Willeke ten deel heeft mogen vallen. ■

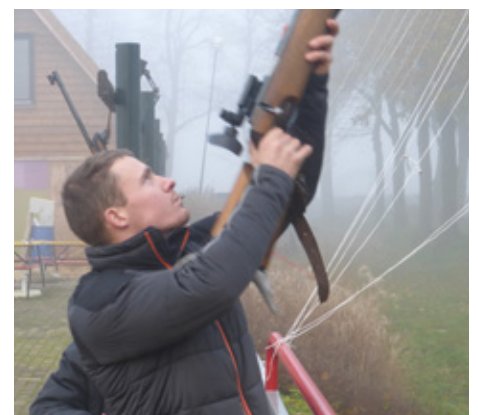

Mevrouw W.J.P.H. (Willeke) Boom-Arts.

Clubkampioen 2019 Sam Thiesen bij het Gilde in Blitterswijk

Op zaterdag 30 november schoot Sam Thiesen zich clubkampioen van het Sint Antonius-Abt Gilde. De weersomstandigheden waren niet zo best, het was zeer mistig. De bolletjes waren net te zien, maar het plezier was er niet minder om. Sam volgt Carla Claessens op; Carla was maar liefst zestien jaar de schutvrouw van het Sint Antonius Abt Gilde. Carla werd tweede met minimaal verschil en Marco Wijnands

derde. Sam Thiesen is geen onbekende bij het gilde. Hij is vendelier, schutter en dit jaar hoofdvandelier. Ook verricht hij veel onderhoud aan en werkzaamheden op het gildeterrein. Sam is op de jaarvergadering -dinsdag 21 januari 2020- gehuldigd. Na afloop was er nog een zeer gezellig samenzijn. De schietcommissie bedankte alle deelnemers en belangstellenden op deze frisse en mistige zaterdagmiddag. ■

Clubkampioen Sam Thiesen.

Leo Willems vijftientwintig jaar lid van het Sint Antonius Abt Gilde, Blitterswijk

Leo werd in 1995 lid van het gilde als standaardrijder. Dit heeft hij zeventien jaar met trots gedaan. In 1989 was hij ook al aanwezig met de gildedag van het Land van Cuyk in Blitterswijk. Toen met het kringvaandel voorop in de optocht. Na de optocht liet Leo blijken dit wel vaker te willen doen. Op het moment dat hij minder actief bij de rijvereniging Meerlo zou zijn met onder andere jureren en het wedstrijd-rijden met zijn dochter, dan zou hij het wel laten weten.

In 1994 namen wijlen Jan Franssen en Hay Gooren contact op met Leo en ja hoor, hij was bereid! Mits we een standaardvaandel aanschaffen; en daar gingen ze voor zorgen. Tijdens de jaarvergadering in 1995 werd het standaardvaandel gepresenteerd. Op 30 april, Koninginnendag 1995, werd het vaandel ingezegend en ging Leo het gilde voor in de optocht, de mei-boom afhalen. 21 mei 1995 was de eerste gildedag dat Leo het gilde voorging in de optocht in Beugen en dit was een groot succes. Leo behaalde al direct een

eerste prijs. Zeventien jaar is Leo het gilde met trots voorgegaan in de optocht. Waar we heen moesten daar maakte Leo zich niet druk om. Hij werd altijd geassisteerd door zijn vrouw Riek en dochter Ellen. En toen sloeg het noodlot toe... Leo moest afscheid nemen van zijn prachtig paard. Het was moeilijk om een paard te krijgen voor dit werk en Leo heeft er alles aan gedaan om een nieuw paard beschikbaar te krijgen. Maar toen zijn vrouw Riek ziek werd liep alles anders... Voordat ook zijn gezondheid hem van de ene op de andere dag in de steek liet, was Leo een actief en gedreven gildebroeder. Als er werkzaamheden op het schietterrein verricht moesten worden dan was Leo aanwezig. Hij bezocht ook trouw de vergaderingen. Maar ook in het Land van Cuyk was hij actief. Jaren heeft hij deel uitgemaakt van de commissie standaard-rijden. Daarnaast heeft hij er met veel knokken een nieuw dressuur-programma doorgekregen voor de standaardruiters, dat ook mooier was voor het publiek. ■

Evert Vos Koninklijk onderscheiden

Het heeft zijne Koninklijke Hoogheid onze Koning behaagd om Evert Vos te benoemen tot Lid in de Orde Oranje Nassau. Dit voor zijn zeer vele vrijwilligerswerk. Evert proficiat.ek. ■

Evert Vos.

Standaardrijder Leo Willems.

Jaarvergadering bij het Heilig Kruisgilde

Om acht uur 's ochtends opende de hoofdmán van het gilde de vergadering traditioneel met de Christelijke groet en heette hij de gildebroeders, -zusters en verwanten hartelijk welkom. De hoofdmán had meteen een belangrijke mededeling en wel dat hij na dertien jaar hoofdmán te zijn geweest er mee wilde stoppen. Een gilde vergt toch veel tijd en energie en dan is een periode van vier termijnen toch een hele tijd.

Zijn laatste taak bij het gilde was het installeren van de nieuwe hoofdmán. Veel animo om deze zware en drukke taak over te nemen was er helaas niet. Daarom had de gilde-overheid besloten om binnen het bestuur de taken te verdelen. William van den Berk zal de taak van hoofdmán op zich nemen. Hij kreeg van de oud-hoofdmán het schild van hoofdmán omgehangen. De nieuwe hoofdmán kon meteen in actie komen door zijn oude functie van deken-schatbewaarder over te dragen aan Hans Donkers. Hans krijgt daarmee de zorg over de financiën van het gilde.

Ook moest er een nieuwe deken-schrijver benoemd worden. Ook vrouwen kunnen voortaan een belangrijke functie binnen het gilde vervullen. Petra Kok Bunthof bleek al tijdens de kringgildedag over de nodige capaciteiten te beschikken om deze functie van deken-schrijver te vervullen. Zij is daarom het eerste vrouwelijke bestuurslid binnen ons gilde. Zij kreeg het zilveren schild van deken-schrijver omgehangen. Regerend deken Tjeu Donkers blijft zorgdragen

Hoofdmán aan het woord.

voor het hele schietgebeuren en zal waar nodig assistentie verlenen.

De laatste bestuurswijziging betreft Roland van den Berk. Hij neemt de plaats in van Frank van der Kruis. Laatstgenoemde is als jonge deken toegetreden als hulp en toeverlaat en als kapitein van het gilde.

Het volgende punt op de agenda was de toetreding van een nieuwe gildebroeder. Na een jaar aspirant te zijn geweest kon Henny Hadders als volwaardig gildebroeder de belofte uitspreken een goed en trouw gildebroeder te zijn. Dit deed hij, terwijl hij volgens oude traditie de punt van het vaandel vasthield. Nadat hij zijn eigen bierpul had opgehangen, kon er op zijn gildebroederschap geproost worden.

Henny, ons nieuwe gildelid.

De kascontrole-commissie had een driedubbele taak: de controle van de gildekas, de afrekening van de Schutsherd en de afrekening van de kringgildedag. Alle drie de onderdelen kregen decharge van de kascontrolecommissie.

Punt 9, de evenementenagenda, liet weer een druk jaar zien. Bij de rondvraag werd opgemerkt dat de gildemis niet verliep zoals het moet. De reden was dat de pastoor ziek was. Volgende keer beter. Bij rondvraag was er ook de opmerking dat niemand nog tijd heeft. Iedereen is druk, druk en nog eens druk. Ook het bestuur heeft het druk, misschien wel te druk.

Met de Christelijke groet sluit de nieuwe hoofdmán zijn eerste vergadering. ■

Huldeblijk aan Jan Teunissen

Tijdens zijn afscheid van het Varendonck College te Someren werd raadsheer van het district Oost -de heer Jan Teunissen- samen met het feestgezelschap verzocht om even buiten te komen voor een verrassing. Daar aangekomen werden zij aangenaam verrast door een grote delegatie van het Sint-Jansgilde uit Soerendonk, waar Jan al jaren lid van is. Jan kreeg een vendelhulde aangeboden. Zichtbaar ontroerd nam Jan het woord om het gilde te bedanken. De verrassing bleek goed te zijn gelukt.

Jan Teunissen is al sinds 1976 onderwijzer en al sinds 1977 verbonden geweest aan de toenmalige LTS. En later werkzaam bij

Het Sint Jansgilde met Jan Teunissen in zijn midden.

het Varendonck College met als hoofdvak Nederlands. Hij heeft naast Nederlands nog in verschillende andere vakken lesgegeven en in al die jaren heeft hij honderden leerlingen naar hun

Vendelhulde op het schoolplein van Varendonck.

eindexamen begeleid. Nu is het tijd om te gaan genieten van zijn rust en krijgt hij meer tijd voor zijn hobby's, onder andere het Sint-Jansgilde in Soerendonk. ■

Wisseling hoofdmanfunctie gilde Sint Lucia Steensel

Tijdens de najaarsvergadering van gilde Sint Lucia op dinsdag 3 december 2019 is hoofdman Roeland van Hooff afgetreden als hoofdman en is met instemming van de ledenvergadering Ronald van der Heijden benoemd tot nieuwe hoofdman.

Roeland is in 1975 bij het gilde gekomen en heeft zich tot 2000 verdienstelijk ingezet als tamboer voor het gilde. Kort na het overlijden van zijn vader, Wim van Hooff, is hem gevraagd om de functie van zijn vader over te nemen. In de voorjaarsvergadering van het jaar 2000 is Roeland benoemd tot hoofdman. Onder zijn hoofdman-functie is er veel bereikt binnen het gilde. Zo is in 2002 het nog altijd zeer druk bezocht Mariakapelletje ingewijd en zijn de dames ook voorzien van nieuwe uniformen.

Ook hebben we gezellige smartlappen-festivals gekend. Eén van de grote zaken die onder zijn hoofdman-functie tot stand is gekomen, is de bouw van het nieuwe onderkomen -genaamd De Gildekamer- achter het sportterrein in Steensel. De eerste voorbereidingen zijn rond 2011 gestart en met de inzet van vele deskundige leden en vrijwilligers is uiteindelijk de opening verricht op 25 mei 2013.

Dit gebouw met open uitstraling is uitnodigend en staat als een huis voor de toekomst. Ook vele gildes en andere gasten geven altijd aan "er goeie oard te hebben in Stinsel".

Na de ingebruikname van dit mooie pand zijn we -gedreven door zijn inspiratie en natuurlijk het bestaan van drie eeuwen gilde Sint Lucia- met een andere klus gestart. Namelijk de voorbereidingen van een grote happening: de organisatie van de kringgildedag in 2016. Wat een mooie prestatie hebben we daar neergezet. Waar een klein dorp groot in kan zijn. Roeland heeft hierbij natuurlijk ook de nodige stressmomenten gekend, maar wat was hij blij met de manier waarop zijn gilde dit voor elkaar heeft gekregen en het fier door de straten van Steensel trok.

Ofschoon het een goede vriend van vader van Hooff was, heeft Roeland altijd zeer warme contacten onderhouden met onze gildeheer Dries van Agt. Dit heeft er mede toe geleid dat hij aan ons een wisselschild heeft geschonken dat we jaarlijks verschieten. Roeland vond -ondanks de vele gebruiken en tradities die het gilde rijk is- dat er ook sprake moet kunnen zijn van vernieuwingen. Met oog op de toekomst vond hij ook dat de statuten gewijzigd moesten worden, zodat onder andere gildezusters tot de overheid kunnen toetreden. Daarnaast wilde hij graag dat de regel dat de functie van hoofdman voor het leven is, kwam te vervallen. Inmiddels hebben we een gildezuster die deken is geworden en werd het mogelijk gemaakt om te wisselen van hoofdmanfunctie. Als gilde zijn wij Roeland enorm dankbaar voor zijn inzet en wij wensen hem als voorzitter van kring Kempenland veel succes toe. Gelukkig heeft hij zijn oude functie van tamboer weer op zich genomen. Tijdens het Luciafeest op zondag 8 december jongstleden hebben we op gepaste wijze afscheid genomen van onze hoofdman.

In 2013 is Ronald van der Heijden lid geworden van het gilde. Hij heeft zich altijd zeer goed ingezet bij de vele activiteiten. Daarnaast heeft hij onder andere ook gezorgd voor een mooie website voor het gilde en heeft hij een goede visie op de trends en de ontwikkelingen die spelen binnen het gildeleven. Eind 2018 is hij door Roeland van Hooff benaderd met de vraag of hij eventueel interesse had om de functie van hoofdman over te nemen. In principe stemde Ronald hiermee in, maar wel met het verzoek om een jaar lang een soort van stage te doorlopen. Het jaar is goed verlopen en tijdens de algemene najaarsvergadering is Ronald met instemmend applaus benoemd tot de nieuwe hoofdman van gilde Sint Lucia. Het gilde wenst hem veel succes toe met zijn nieuwe functie. ■

Henk Pullens vijfenzestig jaar bij het Sint Ambrosiusgilde Baardwijk

De jaarlijkse teerdag van het Sint Ambrosiusgilde Baardwijk had dit jaar een feestelijk tintje.

Gevierd werd het vijfenzestigjarig jubileum van erehoofdman Henk Pullens. Omdat onze erehoofdman vanwege ziekte vorig jaar zijn vijfenzestigjarig jubileum niet kon bijwonen, werd het jubileum gewoon een jaartje opgeschoven. Zoals de traditie voorschrijft begint de dag met een bezoek aan de kerk, waarna het gilde zich verplaatst naar het gildehuis voor een gezellige middag onderling en een kleine koffietafel.

Aan het begin van de avond worden de partners van de gildebroeders opgehaald om deel te kunnen nemen aan een goed verzorgd warm- en koud buffet door Très Bien. Tijdens deze avond is Henk Pullens alsnog in het zonnetje gezet voor zijn vijfenzestigjarig lidmaatschap. Hij is toegesproken door de hoofdman, zijn eigen zoon, René Pullens. Deze heeft een prachtige toespraak gehouden over de geschiedenis van de familie Pullens door de eeuwen heen bij het Sint Ambrosiusgilde Baardwijk. Aangehaald werd dat het hoofdmanschap door de tijd heen meerdere malen van vader Pullens op zoon Pullens is overgegaan. Ook in 2012 herhaalde de geschiedenis zich, doordat Henk zijn functie als hoofdman neerlegde en zijn zoon René werd verkozen tot nieuwe hoofdman. Naast zijn jubileumschildje kreeg Henk van zijn gezin nog een heel bijzonder cadeau. Een zilveren herdenkingsschild ter ere van zijn tweeënveertigjarige functie als hoofdman bij het Sint Ambrosiusgilde Baardwijk. ■

Jubilaris Henk Pullens met vrouw, hoofdman zoon René en de gildekoning.

Vendelhulde als opsteker voor Veghelse verzorgenden en ouderen

Twee tamboers en een vendelier brengen een vendelhulde voor verzorgingshuizen.

Zondagmiddag hebben drie leden van het Veghelse Sint Barbaragilde een vendelhulde met trom, bazuin en vendel gebracht bij drie verzorgingsinstellingen van Brabantzorg. Uiteraard in overleg met de drie verzorgingshuizen van Brabantzorg -de Watersteeg, Joachim en Anna en het Atrium in Veghel-, aan de buitenzijde en op onderlinge afstand. Doel was een positief signaal afgeven. Een gilde dat luid en zichtbaar aanwezig is voor een hulde met vendel, bazuin en trom. Een positief signaal in deze onzekere en bange periode voor verzorgenden en de bewoners. Het is een gebaar van dank en

respect naar de verzorgenden, die onder grote druk -en nu ook met risico's voor onder andere hun eigen gezondheid- hun werk doen. Maar het is tegelijk bedoeld voor de ouderen die op dit moment geen bezoek mogen ontvangen en zich vaak ook zorgen maken. Ook voor hen een positief signaal: houd de moed erin, we denken aan jullie!

Dankzij het mooie weer had de verzorging de bewoners waar mogelijk bij open ramen of balkons geplaatst. Achteraf klonk applaus en dankbaar geroep van diverse kanten. Dat was

de bedoeling, om de mensen een hart onder de riem te steken. Omdat Theo van Liempd en Walter Beks -twee oudere gildebroeders- in één van de tehuizen zijn opgenomen, was er daar een extra reden. Broederschap moet volgens het gilde niet alleen gericht zijn op de onderlinge band, maar ook op maatschappelijk betrokkenheid met de eigen gemeenschap. Uiteraard hadden meerdere gildebroeders mee willen doen, maar groepen groter dan drie personen zijn verboden. Gertjan Centen, Erwin Oonk en Frank-Jan van Zutven; hulde! ■

Het Sint Barbaragilde Veghel neemt afscheid van gildebroeder

Op zondag 5 april bracht het Sint Barbaragilde Veghel met enkele gildebroeders een vendelhulde voor de zorgelden en de bewoners bij drie verzorgingshuizen in Veghel. Gildebroeder Walter Beks was woonachtig in het verzorgingshuis het Atrium. Op 6 april overleed Walter aan Corona in het verzorgingshuis. Mogelijk hebben de klanken en rituelen van zijn gilde hem bij het afscheid van dit leven omringd. Walter werd drieëntachtig jaar oud en was veertig jaar gildebroeder, vanaf de heroprichting in 1980. Onlangs werd dit in aanwezigheid van Klaartje zijn vrouw, tegelijk met het veertigjarig bestaan van het heropgerichte gilde, gevierd. Walter was twee keer koning van het gilde en won veel gildesilver bij het geweer- en kruisboogschieten. Ook zijn drie zonen waren jaren actief lid van het Sint Barbaragilde. Op dinsdag 14 april werd vanwege de corona-maatregelen op eenvoudige maar rituele wijze afscheid

genomen voor de Sint Lambertuskerk in Veghel. De vaandrig op deze dag was Gertjan Centen, vele jaren nauw bevriend met de familie. Op het voorplein van de kerk heeft hij na aankomst van de rouwstoet de vendelgroet gebracht samen met de koning, de hoofdtamboer, de staande

deken en gildebroeders en -zusters. Eenvoudig, maar waardig en met respect voor deze gildebroeder. Op afstand werd een kleine erehaag gevormd door de gildebroeders en -zusters. Van een echte samenkomst kon uiteraard geen sprake zijn. ■

Vanwege de corona-crisis een eenvoudig afscheid buiten de kerk.

De vendelgroet als afscheid.

Gilde luistert doop op van 'jongste gildelid' Sara van de Broek

Op zondag 16 februari 2020 werd het jongste gildelid Sara van de Broek gedoopt door gildeheer Gideon van Meeteren in de Lambertuskerk te Rosmalen. Een prominente rol was hierbij weggelegd voor het Gilde Sint Catharina-Sint Joris van Rosmalen, waarvan Sara sinds de aanmelding door haar moeder Jolanda in de najaarsvergadering van 2019 lid is. Om tien voor één vertrok het gilde in optocht naar de kerk, waar om één uur de plechtigheid

plaatsvond. Nadat zowel de ouders als de peetouders de belofte uitspraken, werd Sara overgoten met het doopwater. Hierbij neigden zowel het hoofdvaandel als twee vendels en werd er geroffeld met de trom. Peetoom Stefan veegde het hoofdje droog. Daarna werd haar voorhoofd gezalfd met Chrismazalf. Moeder Jolanda mocht het doopkleed om Sara wikkelen dat gemaakt was van de bruidsjurk van de moeder van Jolanda. Als laatste mocht peetoom

Bryan Colijn de doopkaars ontsteken. Buiten bij de kerk volgde nog een vendelgroet voor Sara en haar ouders. Bijzonder hieraan was dat de peetouders Bryan Colijn en Stefan van de Broek -beiden vendelier- hun petekind deze vendelgroet brachten. Later die middag was er nog een feestje in clubhuis "De Schutsboom" van het gilde waar felicitaties en de nodige cadeautjes en kaarten werden overhandigd aan de ouders van Sara. ■

Sara wordt gedoopt door de gildeheer.

De gildegroet door haar peetooms.

Bloemen voor verzorgingshuis van het Sint Hubertus Gilde Drunen

In deze duistere tijden wat betreft het coronavirus heeft het Sint Hubertus Gilde gedacht aan de bewoners en medewerkers van het verzorgingshuis de Zandley te Drunen. Eén van de vrouwelijke leden -Rosemarie Lambou- had als suggestie dat wij deze mensen niet mochten vergeten. Dit kwam bij de hoofdman terecht, waarop hij deze suggestie heeft gedeeld met het bestuur en de reactie was: 'Dit moeten wij doen'. Binnen vierentwintig uur was alles geregeld. Een bevriende kweker van mini-chrysanten bood uitkomst en stelde tweehonderd bosjes bloemen tegen een redelijke prijs beschikbaar. Op woensdag 8 april was het zover; om half tien 's ochtends werden de bloemen opgehaald voor de bewoners en de medewerkers. De gildekoening werd opgehaald en bij verzorgingshuis de Zanley werden op de gepaste afstand van anderhalve meter de bloemen neergelegd. Hierbij werd de directie uitgenodigd om de bloemen

Dozen met tweehonderd bossen bloemen.

in ontvangst te nemen. Tijdens het aanbieden van de bloemen kwam de burgemeester van Heusden (tevens onze beschermvrouw) ons

verblijden met een bezoek en hulp. Wij als gilde zullen onze medemens in bijzondere situaties nooit vergeten. ■

Gildezuster Ineke krijgt een lintje

Tijdens de jaarlijkse lintjesregen worden altijd behoorlijk veel gildebroeders en -zusters onderscheiden. Een dienstbaar volkje. Zo ook bij het Sint-Jorisgilde Geffen. Daar werd Ineke van Zandvoort Koninklijk onderscheiden. Zoals een gildebroeder treffend opmerkte: "Na voor het halve dorp te hebben gezorgd, ben je nu zelf aan de beurt." Een zeer verdiende onderscheiding dus. Vanwege de corona-crisis moet Ineke het lintje nog opgespeld krijgen, maar burgemeester Wobine Buijs-Glaudemans van de gemeente Oss kwam het bericht persoonlijk brengen en het gilde heeft haar toch een summiere hulde gebracht. Koning Connie van der Dussen overhandigde haar een mooie bos bloemen en vendelier Huub Lamers bracht een vendelgroet onder begeleiding van tamboer Ferrie Verhoeven. Alle burens kwamen naar buiten, enkele voorbijgangers bleven staan en na afloop werd er spontaan 'Lang zal ze leven' gezongen. ■

Burgemeester Buijs-Glaudemans en Ineke van Zandvoort.

Koningin Connie overhandigt bloemen op bijna gepaste afstand.

Jubilarissen Sint-Willebrordusgilde Heeswijk

De nieuwjaarsreceptie van het gilde op zondag 12 maart werd druk bezocht. Tijdens deze receptie, waarbij iedereen elkaar nog de hand kon schudden, werden de zilveren schilden voor de geweercompetitie 2019 uitgereikt. Het was weer een spannende competitie geweest. De winnaars waren: eerste Raymond van der Cammen, tweede Tonny van der Cammen en derde Gertie van der Cammen. Hierna waren de twee jubilarissen aan de beurt. Hans van Daal, vijftientig jaar lid van het gilde. Hans heeft na negen jaar zijn overheidsfunctie overgedragen aan een jonger gildelid, namelijk Maarten Gevers. Hans is bazuinblazer bij het gilde en schiet met de kruisboog op wip. Verder staat hij altijd klaar bij het klussen op het gildeterrein en momenteel helpt hij met metselen bij de verbouwing van het gildehuis.

Jubilaris Dré van de Wijgert ontvangt het mooie Willebrordus-beeld.

Hans ontving de zilveren Willebrordus-speld voor al zijn verdiensten voor het gilde. Daarna was het de beurt aan Dré van de Wijgert, vijftig jaar lid. Dré is onze instructeur van de tamboers en bazuinblazers. Dré is een man van weinig woorden, maar houdt van aanpakken bij het lesgeven binnen het gilde en op zijn werk op school. Hij heeft een bijzondere gave, met name bij het opleiden van onze jeugleden. Zij lopen ontzettend met hem weg en leren snel bij hem omdat er altijd een klik is tussen hem en de jeugd. Dré ontving voor zijn verdiensten het prachtige Willebrordus-beeld dat alleen speciaal gemaakt wordt voor leden die vijftig jaar lid van het gilde zijn. De dames van de jubilarissen ontvingen een mooie bos bloemen. Daarna werd de nieuwjaarsreceptie nog gezellig voortgezet met een hapje en een drankje. ■

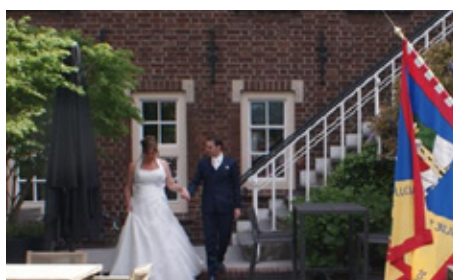

Hans van Daal -25 jaar lid- krijgt de Willebrordus-speld.

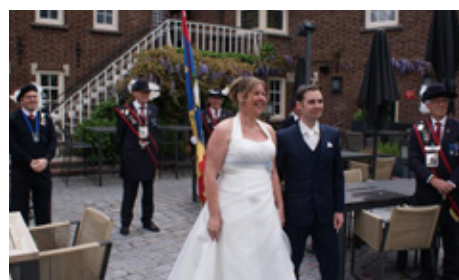
Een echt gildehuwelijk in Uden

Een liefdevol bericht in deze dagen van corona-crisis uit Uden van het Gilde Sint Barbara en Sint Lucia. Vaandrig Janine Langenhuijzen trad op vrijdag 1 mei in het huwelijksbootje met William Meijer, zoon van de deken-schrijver van

het gilde. De gildeleden waren er in tenue en op gepaste afstand bij met vaandel en vendels. De leden van het Gilde Sint Barbara en Sint Lucia wensen het bruidspaar veel geluk. ■

Het vaandel neigt voor de vaandrig en haar echtgenoot.

Het gelukkige bruidspaar tussen de gildeleden.

Twée leden geïnstalleerd, vijf jubilarissen en nieuwe rentmeester bij Gilde Sint Sebastiaan, Oirschot

Op 18 januari jongstleden stond tijdens de viering van de patroonheilige-dag, de installatie van nieuwe leden én de huldiging van vijf jubilarissen gepland. Maar het mocht zo niet zijn. Die dag in alle vroegte overleed onze broeder Hans Megens. En volgens aloud en goed gebruik staakt het gilde dan alle activiteiten.

De installatie van nieuwe leden is nu geschied op de jaarvergadering. Op 10 maart legden Toon Capel en Rick Speekenbrink tegenover de hoofdmán en hun broeders de ceremoniële eed af.

“Met de toetreding van deze nieuwe leden zet de noodzakelijke verjonging die drie jaar geleden begon, gelukkig door. Hopelijk houdt het gilde deze trend vast en mogen we volgend

jaar weer deze mooie ceremonie herhalen”, aldus hoofdmán Karel Smeters. Aansluitend aan de installatie volgde de huldiging van de jubilarissen; één zilveren en vier smaragden. Piet Machielsén is gehuldigd voor vijftienvijf jaar lidmaatschap. De andere jubilarissen zijn al veertig jaar onafgebroken lid. Dat zijn Hans van Kollenburg, Piet van den Biggelaar, Jan van Zelst en Dirk Hagemeijer.

De jaarvergadering is ook het moment voor de bestuursverkiezing. Overeenkomstig het rooster was rentmeester Theo Cruijff aftredend. Hij had zich na acht jaren deze tijdrovende functie te hebben bekleed- niet herkiesbaar gesteld. Op voordracht van het bestuur -in gildeterminen overheid genaamd- is Dirk Hagemeijer gekozen tot zijn opvolger.en. ■

De vijf jubilarissen met helemaal links en rechts de twee geïnstalleerde leden. Van links naar rechts Toon Capel, Hans van Kollenburg, Dirk Hagemeijer (nieuwe rentmeester), Piet Machielsén, Piet van den Biggelaar, Jan van Zelst en Rick Speekenbrink.

Nieuwe rentmeester

Op de jaarvergadering van 2020 is Dirk Hagemeijer gekozen tot rentmeester van gilde Sint Sebastiaan. Hij volgt Theo Cruijff op, die niet herkiesbaar was. Op de foto hangt scheidend rentmeester Theo -onder het wakend oog van hoofdmán Karel Smeters- bij Dirk de attributen om die horen bij de eerbiedwaardige functie van rentmeester/secretaris. Met deze wisseling zijn ook de contactgegevens van het gilde gewijzigd. ■

De gekozen rentmeester Dirk Hagemeijer (links), opvolger van Theo Cruijff (rechts).

Moergestelse gilden zetten Stanislaus-bewoners in de bloemen

De bewoners van Park Stanislaus in Moergestel zitten “opgesloten” in hun omgeving.

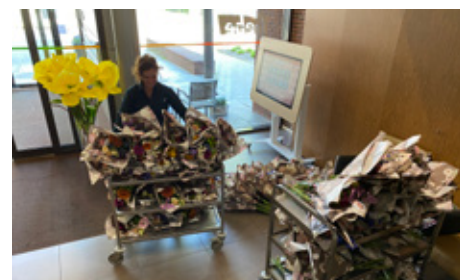
We weten allemaal waarom en de maatregel is helaas nodig. Het gevolg is dat de bewoners in een soort van sociale isolatie komen.

“We moeten iets doen”, dachten de drie gilden van Moergestel. Vendelen en tamboeren is een idee, maar van korte duur. Daarbij kunnen niet alle bewoners ervan genieten.

“Bloemen, daar worden ze zeker blij van”, werd geopperd. En zo gezegd, zo gedaan.

De drie gilden schakelden direct gildezuster Helmie van der Sande in en verzochten haar om honderdvijftienvijf bossen te maken.

Op zaterdag 25 april werden de bloemen afgeleverd en Khalid Korch -van team Welzijn- nam de nobele taak op zich om ze deur voor deur te bezorgen en zelfs in een vaas te zetten. Het is een klein gebaar en de drie Moergestelse gilden kregen veel positieve reacties van de blij bewoners en het personeel. Zoals op het kaartje staat: “Een bloemetje om van te genieten en vreugde te brengen in uw huiskamer”. Missie geslaagd. ■

Gildezuster Helmie van der Sande bezorgt de bloemen.

De jaarvergadering 2020; dit keer een verhaal apart

Op zaterdag 18 januari jongstleden stond de viering van onze patroonheilige-dag (teerdag) gepland. Een dag met veel feestelijkheden. Zoals de installatie van drie nieuwe, jonge leden en de huldiging van vijf jubilarissen. Maar om een snoeihard bij de leden aangekomen reden mocht het zo niet zijn. Die ochtend -tijdens het tekenen van de presentielijst in het gildehuis- kregen we het volkomen onverwachte bericht van het overlijden van onze gildebroeder Hans Megens.

Uiteraard werden alle activiteiten onmiddellijk gestaakt. We zijn wel gezamenlijk naar de kerk gegaan ter nagedachtenis aan Hans Megens. Van Hans hebben we zes dagen later met gilde-eer afscheid genomen. Door deze onwerkelijke gebeurtenis en het heersende coronavirus kreeg de jaarvergadering -die gebruikelijk op de tweede dinsdag van maart is- een heel ander karakter.

EEN BIJZONDERE JAARVERGADERING BIJ SINT SEBASTIAAN OIRSCHOT

Het werd een korte. Alleen het hoogstnoodzakelijke werd door Karel Smetsers -op dat moment een jaar onze hoofdman- aan de orde gesteld. Dit om ruimte te geven aan de festiviteiten die normaal een plek hebben op de teerdag. Eén zaak moet hier genoemd worden, namelijk de

verkiezing van Dirk Hagemeijer als rentmeester. Hij volgt Theo Cruijff op die na acht jaren deze functie neerlegde.

TWEE LEDEN GEÏNSTALLEERD

Het gilde is verrijkt met drie jonge, getalenteerde leden. Toon Capel -een geweldige tamboer- en Rick Speekenbrink -die de titel burgerkermis-schutter 2019 al heeft-, zijn geïnstalleerd. Het derde nieuwe lid, Jean-Pierre Louwers, behept met beleidsinzichten, moest verstek laten gaan omdat er een kans op besmetting bestond met het coronavirus. Achteraf bleek dat gelukkig niet zo te zijn.

VIJF JUBILARISSEN

De tweede festiviteit was de huldiging van vijf jubilarissen. Koning Hans van Kollenburg, Piet van den Biggelaar, Dirk Hagemeijer en Jan van Zelst zijn veertig jaar lid. De hoofdman en Bert van der Staak -voorzitter van de Kring- spraken hen toe alvorens hen de versierselen op te spelden behorend bij een veertigjarig lidmaatschap. Piet Machielsen ontving de speld voor vijftwintig jaar lid.

PIET & PIET

En het hield daarmee nog niet op. De twee

Pieten onder de jubilarissen werden nog een keer op het podium gehesen. Dit keer om dankbaarheid van alle broeders tot uiting te brengen voor hun bijzondere verdiensten. Aan Piet van den Biggelaar voor het decennialang voorop gaan met het gilde-vaandel. Piet legde afgelopen jaar -na vijftwintig jaar- de functie van vaandrig neer. Piet Machielsen werd geeërd voor al dat hij heeft gepresteerd als archivaris. Ook hij legde zijn functie afgelopen jaar neer. Het was dan ook sinds vele jaren dat we op de teerdag niet door hem werden "onderwezen" in een facet van de geschiedenis van het gilde. De hoofdman moest een plekje zoeken op de revers van hun gildepak om er nog een speld van verdienste kwijt te kunnen.

FOTOBOEK

We komen nu bij het derde moment. Aan eredeken Judith Keijzer-Verschelling -burgemeester van Oirschot- is een boek overhandigd. Dit boek bevat de foto's van de opening van de expositie 'Heren van Merode'. De opening deed zij op de dag waarop we vorig jaar koning schoten. Ze deed dit samen met de huidige én met de voormalig beschermheer van het gilde, respectievelijk Prins Simon en Prins Boudewijn. ■

Vrijwilligerspenning van de Gemeente Laarbeek voor Ed Vincent

Tijdens de jaarvergadering van het Sint Margaretha gilde, werd Ed Vincent blij verrast. Na een bestuursfunctie van negentien jaar als eerste dekenschrijver, vond hij het wel tijd om het stokje over te dragen aan iemand anders. Nadat de vergadering nog maar een half uur bezig was, stapte een vrolijk gezelschap het gilde-paviljoen binnen. Het was wethouder Greet Buter die namens de Gemeente Laarbeek de penning uitreikte. Zij vertelde dat verenigingen niet zonder vrijwilligers kunnen en dat daarbij veel werk komt kijken. Ed is daar een voorbeeld van met negentien jaar bestuurservaring, ruim vijfendertig jaar trom-instructeur binnen het gilde en zeer begaan met de jeugd,

met het leren trommen en noten lezen. Dit heeft de gemeente doen besluiten om hem de vrijwilligerspenning te overhandigen met de bijbehorende oorkonde. Ed werd met zijn vrouw Ricky in het zonnetje gezet en zo kon het feliciteren beginnen. Familie, vrienden en ook gildebroeders van het Onze Lieve Vrouwe Gilde kwamen hem gelukwensen. Na deze feestelijke onderbreking kon de vergadering weer verder gaan. Belangrijkste agendapunt was toch wel de bestuursverkiezing, met twee nieuwe kandidaten. Met algemene stemmen werden Gerard Leenders en Jan-Mathijs van Roy gekozen in het bestuur, zodat dit weer meer ruggengraat heeft. ■

Ed Vincent.

Kringonderscheiding voor Peter Berkers

Op 7 maart 2020 heeft Peter Berkers tijdens de jaarvergadering van de kring Peelland na twintig jaar zijn activiteiten voor de SAT (Studie, Archief en Tentoonstelling) ter beschikking gesteld. Dit was voor het kringbestuur voldoende aanleiding om Peter te onderscheiden met de kringonderscheiding "Lid van verdienste". Alvorens Peter de versierselen behorende bij deze onderscheiding op te spelden, memoreerde kringvoorzitter Henk de Hair aan de vele verdiensten van Peter voor het gildewezen. Zo werd onder andere genoemd dat Peter zevenenveertig jaar vendelier is, twee keer

koning is geweest, bestuurslid van ons gilde is, drieëntwintig jaar schiet met kruisboog en geweer, Nederlands kampioen kruisboog was, archivaris, verzorger van de tentoonstelling (samen met echtgenote Berthie) én fotograaf van ons gilde. Daarnaast was hij één van de oprichters van de Antonius Kapel en is hij altijd als vrijwilliger betrokken bij onze jaarlijkse oud ijzer- en geraniumacties. Wij zijn trots op Peter en zijn hem erg dankbaar voor al het werk dat hij voor ons gilde verzet. Hij heeft deze onderscheiding dan ook meer dan verdiend. ■

Peter Berkers.

Boekels gildelid Jan Leenders onderscheiden

Jan Leenders

Het Boekelse gildelid Jan Leenders is koninklijk onderscheiden als lid in de orde van Oranje Nassau voor al zijn vrijwilligerswerk. Vanwege het coronavirus kreeg hij zijn onderscheiding niet persoonlijk opgespeld door burgemeester Pierre Bos, maar werd hij telefonisch ingelicht. Op de Boekelse omroep somde de burgemeester alle verdiensten van Jan op. Sinds 2005 lid van het Sint Agathagilde en tamboer. Sinds 2007 bestuurslid met als taak deken-schrijver. Bovendien zat hij in het bestuur van De Gildetrom. Eveneens sinds 2005 vrijwilliger bij de Sint Agathakerk, bij de KBO en de harmonie EMM.

Hij brengt het plaatselijk blad Boekel-Venhorst rond. Bij verscheidene kerken (Sint Agathakerk, Sint Nicolaaskerk, Samen Willibrordus) verrichtte hij restauratiewerkzaamheden; het verwijderen van oude stucagen en het opknappen van onderliggende schilderingen. Sinds 2007 geeft hij technieklessen (Go 4 techniek) aan leerlingen van groep zeven van de basisschool. Sinds kort werkt hij voor de jeugdhobbyclub in Boekel. Jan Leenders was één van de zeven, die in Boekel werden onderscheiden. ■

Gildeheer Jan Munsters

Vanaf 25 oktober 2008 was hij als gildeheer verbonden aan het gilde Sint Hubertus Leur. Hij heeft zijn taak als vertegenwoordiger van het kerkelijk gezag altijd op een meer dan bijzondere wijze ingevuld, onder andere als voorganger in de diensten bij bijzondere gelegenheden van het gilde. Hij was altijd zeer betrokken bij het wel en wee van het gilde en sloeg zelden een bijeenkomst over. Vorig jaar september werd tijdens een kerkdienst en in aanwezigheid van het gilde nog zijn zestigjarig jubileum als priester gevierd. Voor zijn vele verdiensten heeft hij in het verleden onder andere een koninklijke onderscheiding en de gemeentelijke erepenning van Etten-Leur ontvangen. Wij zijn hem zeer erkentelijk voor zijn betrokkenheid bij het gilde en zullen hem node missen. ■

Jan Munsters.

Gilde Sint Hubertus brengt vendelgroet

De bewoners en het verplegend personeel van de diverse verzorgingshuizen van Avoord in de gemeente Etten-Leur werden afgelopen weekend verrast door een bezoek met vendelgroet door het Leurse gilde Sint Hubertus. Vanwege de voorschriften van het RIVM mochten slechts vijf gildebroeders deelnemen. Op vrijdagavond 17 april werd een bezoek gebracht aan het Contrefort en Het Ambarg. De bewoners en het personeel op de balkons en vanuit hun kamers genoten zichtbaar

van het getrommel en het vendelzwaaien. Zondagmiddag 19 april werd Franciscushof bezocht. Ook hier waren erg veel bewoners en personeel aanwezig op de grote balkons. Eén van de toeschouwers was gildebroeder Hans Schilder, die in Franciscushof verblijft. Het gilde hoopt -vanwege het verbod op bezoek door familieleden- met deze vendelgroet de bewoners van de verzorgingshuizen een hart onder de riem te hebben gestoken. ■

De vendelgroet.

Adriaan van Bergen verschie-ting gilde Sint Hubertus Leur

Vrijdag 6 maart 2020 vond de jaarlijkse Adriaan van Bergen verschie-ting van het gilde Sint Hubertus uit Leur plaats. Winnaar is de gildebroeder die het hoogst aantal punten boven zijn jaarlijks gemiddelde schiet. Na een spannende strijd kon baankoning Max de Graaf de wisseltrofee -een bronzen beeldje van turfschipper Adriaan van Bergen- overhandigen aan gildebroeder Peter de Graaf. Het is de eerste maal dat hij erin is geslaagd de trofee te winnen. Op de drukbezochte gilde-avond schoot hij ruim elf punten boven zijn laatste jaargemiddelde. ■

Overhandiging trofee.

HARRIE HENDRIKS (95)

Gildebroeder

† 2 april 2020

*Cloveniers of schutterye tot Grave
(Kring Land van Cuijk)*

Harrie was Lid in de Orde van Oranje Nassau en betrokken bij de heropricting van het gilde in 1974. Samen met Jan Timmermans heeft hij een boek geschreven: "Schets van de Geschiedenis der Cloveniers of Schutterye tot Grave". In 2002 werd een door beiden geschreven boek gepresenteerd met alle wetenswaardigheden over de gildebroeders.

HARRY ARTS (88)

Gildebroeder

† 14 april 2020

*Sint Antoniusgilde, Sint Anthonis
(Kring Land van Cuijk)*

Harry was de nestor van het gilde, altijd in voor een goeie buurt en belangstellend voor het wel en wee van een ieder. Een man die graag onder de mensen kwam en daarom ook zo goed bij ons gilde paste. We zullen hem missen.

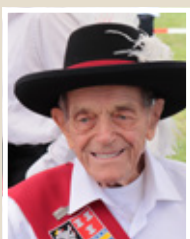
PASTOR HANS VAN DE SCHEPOP (82)

Gildevriend

† 23 maart 2020

Groot Gaesbeeker Gilde of Sint Aechten Schuttersgilde van Soest (Kring Land van Cuijk)

Pastor Hans van de Schepop werd in 1998 benoemd als pastoor voor de toen nog vier parochies die Soest rijk was. Hij voelde zich nauw verbonden met het Soester gilde.

JAN GRIFT (96)

Oud-koning

† 2 mei 2020

Groot Gaesbeeker Gilde of Sint Aechten Schuttersgilde van Soest (Kring Land van Cuijk)

In 1984 werd hij gildekoning binnen het Soester gilde. Jan was een man vol humor en wordt gekenmerkt door zijn sociale betrokkenheid, niet alleen binnen de groep van oud-koningen, maar ook als medewerker binnen het gilde. Tot afgelopen kaartseizoen was hij een trouw deelnemer aan de maandelijkse klaverjaswedstrijden. Ook in 2018 deed hij nog mee (weliswaar met wat fysieke steun) aan de verschillende schietwedstrijden. Als nestor binnen de oud-koningen voelde hij zich thuis bij zijn gilde-vrienden.

REIN HAASE (90)

Gildebroeder

† 29 februari 2020

Sint-Catharinagilde, Tongelre (Kempenland)

Rein kwam in 1974 bij het gilde als een wildvreemde. Dit vanwege zijn Indonesische afkomst. Hij wist al snel zijn draai te vinden bij het Tongelrese Sint-Catharinagilde. In verband met de voorbereiding op het vijfhonderdjarig bestaan in 1978, wordt hij in 1976 gekozen tot lid van de overheid tot 1979. Van 1979 tot 2001 is hij dekenschrijver en regerend deken van 2002 tot 2006. Hij schiet zich driemaal tot koning van het gilde. Hij was Lid in de Orde van Oranje Nassau; ridder in de Europese Ridderorde van Sint Sebastianus en opperdeken van de NBFS. Ondanks de coronacrisis kon het gilde nog net waardig afscheid van Rein nemen.

FRANS BUNTHOF (86)

Gildebroeder

† 29 maart 2020

Heilig Kruisgilde, Gerwen (Kempenland)

Frans was een echt verenigingsmens. Hij sloot zich al gauw aan bij het sociale leven in Gerwen. In 1979 werd Frans gildebroeder van het Heilig Kruisgilde waar Frans in zwart pak en soms als zilverdrager een voortreffelijk gildebroeder was. In 1988 wist Frans zich tot koning van het gilde te schieten. In 2011 is Frans erelid van het Heilig Kruisgilde geworden vanwege zijn vele verdiensten voor het gilde. Frans was een vakman, vooral met hamer en zaag was hij een kei. Als je een beroep deed op Frans stond hij meteen klaar. Het gilde verliest in Frans een voorbeeldig en trouw gildebroeder. Wij zullen hem heel erg missen.

ANNEKE FEIJEN-MOORS (84)

Keizerin

† 6 april 2020

Sint-Jansgilde, Soerendonk (Kempenland)

Anneke en Jo vormden samen sinds 1972 het trotse keizerspaar van het Sint-Jansgilde. Samen hebben zij reeds zevenenveertig jaar vol trots meegelopen als keizerspaar, zowel in binnenland als in het buitenland waar zij altijd veel bekijks trokken. Op kermisdinsdag 27 juni 2006 werd Anneke Feijen ingewijd al eerste vrouwelijk lid van het Sint-Jansgilde. Het Sint-Jansgilde verliest in Anneke een waardig keizerin. Vrijdag 10 april heeft het Sint-Jansgilde Anneke herdacht en met gilde-eer begeleid naar haar laatste rustplaats. Anneke bedankt voor alles.

MICHEL FEIJEN (77)

Gildebroeder

† 28 maart 2020

Gilde St Joris-Sint Barbara, Maarheeze (Kempenland)

Michel was ruim negenentwintig jaar lid van ons gilde. Hij was jaren actief als gewerschutter met het "kleine geweer" en was één van de weinigen met een eigen geweer. Hij was een trouw en actief lid en was altijd van de partij als het gilde uitrukte. De laatste jaren liep hij mee als zilverdrager. Alle verenigingsavonden werden trouw door hem bezocht samen met zijn vriend en vaandrig Frans van Gansewinkel. Michel is overleden als gevolg van een besmetting met het coronavirus. Leden en overheid wensen zijn kinderen, Paula en al zijn dierbaren veel sterkte toe. Het gilde verliest in Michel een goed lid.

TINY VORSTENBOSCH (74)

Gildebroeder

† 11 april 2020

Gilde Sint Jan Baptist te Oerle (Kempenland)

Tiny Vorstenbosch genoot grote bekendheid in de gilde-wereld door zijn zelf ontworpen en gemaakte kruisbogen. In 1975 sloot hij zich aan bij het gilde. Twee keer schoot hij zich tot koning met het geweer. Later kwam hij in aanraking met het kruisboogschieten. In de loop der jaren heeft hij honderden schutters voorzien van een kruisboog, zowel nationaal als ook internationaal. In verband met de coronacrisis is hij op vrijdag 17 april met bescheiden gilde-eer begraven op de begraafplaats bij de Sint Jan de Doper Kerk te Oerle.

PIET TIMMERS (77)

Gildebroeder/bazuinblazer

† 23 maart 2020

Gilde Sint Antonius Abt, Vorstenbosch (kring Maasland)

Piet is na een kort ziektebed overleden. Hij is binnen ons gilde geruime tijd als bazuinblazer actief geweest. Verder was hij twee keer gildekoning, de laatste keer in 2017. Hij was een actieve jeu-de-boule-speler en regelmatig samen met zijn partner Rona op de boulesbaan te vinden. Op 28 maart 2020 hebben we met eigen gilde een laatste groet aan Piet gebracht, waarna zijn familie hem in besloten kring op zijn laatste reis begeleidde. Wij verliezen met Piet een waardige gildebroeder.

ADRIAAN VAN DE LAAR

Gildebroeder/wapenmeester

† 11 februari 2020

Gilde Sint Antonius Abt-Sint Catharina, Nistelrode (kring Maasland)

De gildeleden van het gilde Sint Antonius Abt-Sint Catharina en afvaardigingen van de gildekring Hoge Schuts hebben tijdens de druk bezochte uitvaartdienst op 15 februari op indrukwekkende wijze afscheid genomen van hun gildebroeder Adriaan van de Laar. Adriaan was vanaf 1991 tot 2002 deken in de overheid, wapenmeester van 2000 tot heden. Met een groet van het omfloerste vaandel werd Adriaan uitgeleide gedaan door de gildeleden die ook de graflegging verzorgden. Het gilde treurt om het verlies van een trouw en hulpvaardig gildelid die als wapenmeester veel voor het gilde heeft betekend.

WILLY VAN DER HEIJDEN (86)

Gildebroeder

† 1 april 2020

Gilde Sint Antonius Abt-Sint Catharina, Nistelrode (kring Maasland)

Willy zou dit jaar gehuldigd worden voor vijftientig jaar lidmaatschap. Hij was een enthousiast schutter en behaalde in 1998 en 2006 de titel van gildekoning. Het gilde herinnert Willy als een sympathieke, hulpvaardige en plichtgetrouwe gildebroeder die alle gilde-activiteiten bijwoonde totdat zijn gezondheid het niet meer toeliet. Op de dag van zijn overlijden tot en met de crematie brandde in onze gildekapel de gedachteniskaars voor Willy. In de gedenkbloom die centraal in het gildelid staat, hangt zijn zilveren herinneringsschild. In het In Memoriam-boek dat voor het gilde-altaar ligt, is zijn naam geschreven.

Martien Pittens (82)

Gildebroeder/tamboer

† 23 april 2020

Gilde Sint Antonius Abt-Sint Catharina, Nistelrode (kring Maasland)

Martien was vanaf de heroprichting in 1990 lid van het gilde en één van onze eerste tamboers. Hij hield zich nauwgezet en onvermoeibaar bezig met het gildeterrein. Verder was Martien beheerder van de gildekapel die hij plichtsgetrouw dagelijks opende en tegen de avond weer sloot. Plichtsgetrouw en hulpvaardig, zo herinneren wij ons onze gildebroeder en tamboer. Martien, die zoveel als mogelijk gilde-activiteiten bijwoonde tot zijn gezondheid het niet meer toeliet. We zullen hem erg missen.

WALTER BEKE (83)

Gildebrouder

† 6 april 2020

Sint Barbaragilde, Veghel (kring Maasland)

Walter was veertig jaar gildebrouder, vanaf de heroprichting in 1980. Onlangs werd dit in aanwezigheid van Klaartje zijn vrouw, tegelijk met het veertigjarig bestaan van het heropgerichte gilde, gevierd. Walter was twee keer koning van het gilde, won veel gildesilver bij het geweer- en kruisboogschieten. Ook zijn drie zonen waren jaren actief lid van het Sint Barbaragilde. Dinsdag 14 april werd vanwege de corona-maatregelen op eenvoudige maar rituele wijze afscheid genomen vóór de Sint Lambertuskerk in Veghel.

JOKE KLUYTMANS-SCHUERMANS (70)

Gildezuster

† 14 februari 2020

Sint Catharinagilde, Vught (kring Maasland)

Op 14 februari kregen wij het droeve bericht dat onze gildezuster Joke Kluytmans-Schuermans op 70-jarige leeftijd en ruim zevenenzeventig jaar echtgenote van hoofdmans Bert Kluytmans was overleden. Joke was altijd nauw betrokken bij het gilde. Op woensdag 19 februari heeft de uitvaart met gilde-eer plaatsgevonden in de Heilig Hartkerk van de Edith Stein parochie en hebben wij haar een laatste groet gebracht.

WIM VAN DER SCHOOT (72)

Gildebrouder

† 19 februari 2010

Gilde Sint Catharina en Barbara, Schijndel (kring Maasland)

Wim was nog maar drie weken als gildebrouder geïnstalleerd toen we het bericht kregen dat hij geheel onverwacht was overleden. Helaas heeft hij niet lang als gildebrouder in ons midden mogen zijn. We hebben Wim, in de tijd dat hij aspirant-lid was, mogen kennen als een heel behulpzaam mens. Hij probeerde, ondanks zijn vele andere hobby's, zoveel mogelijk bij de gilde-activiteiten aanwezig te zijn. We zullen Wim enorm bij het gilde gaan missen. We blijven in gedachten bij hem. We hebben met gilde-eer afscheid genomen van Wim. We wensen alle betrokken familieleden héél veel sterkte, moed en kracht toe om dit grote verlies te dragen.

HANS BOK (79)

Gildebrouder/ere-deken

† 28 maart 2020

Gilde Sint Lambertus, Maren-Kessel (kring Maasland)

Hans Bok is overleden aan de gevolgen van een corona-besmetting. Hans was lid vanaf 1975. In 2015 ontving hij een kringonderscheiding van Kring Maasland en werd hij ere-deken.

Hans was van 1994 tot en met 2007 vice-hoofdmans en gildekoning van 1997 tot en met 2007. Hans zat zeventwintig jaar in de evenementencommissie. Voor al zijn verdiensten werd Hans Bok in 2000 benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Hans was een gildebrouder waar men van op aan kon en die altijd present was. Hij bezat alle eigenschappen voor een fijne gildebrouder: fier, rechtlijnig, werkzaam en trouw.

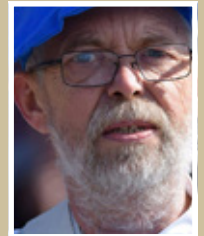
COR UPHUS (65)

Gildebrouder/tamboer

† 27 februari 2020

Onze Lieve Vrouwe Schuts Elshout (kring Maasland)

Na een kort ziekbed is Cor Uphus plots overleden. Cor zou dit jaar gehuldigd worden op de statiedag met zijn vijfentwintigjarig lidmaatschap. Hij was trots tamboer te mogen zijn bij de Onze Lieve Vrouwe Schuts en stond altijd klaar om te helpen. Wij gaan een fijne, lieve gildebrouder missen.

MARI VAN LIEVERLOO (71)

Gildebrouder

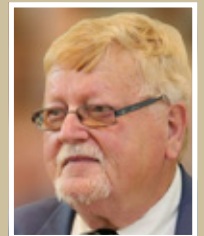
† 12 maart 2020

Sint Sebastiaangilde Oss (kring Maasland)

Mari was vijftien jaar lid van het gilde.

Van 2010-2019 was hij wapenmeester in de overheid en daarnaast jarenlang lid van de commissie lief en leed. Onderhoud van gildehuis en -terrein hadden zijn speciale aandacht en hij was ook een gedreven jeu-de-boulesspeler.

In hem verliest het gilde een sociaal betrokken en actieve gildebrouder.

FRANS VAN ROESSEL (92)

Gildebroeder

† 30 maart 2020

Gilde Sint Sebastiaan, Oss (Maasland)

Frans kwam in 1999 bij het gilde. Hij bleek een verdienstelijk schutter en werd in 2008 gemeentekoning van Oss. Verder was hij ook een vaardige, sportieve speler op de jeu-de-boules-baan. Zijn artistieke kwaliteiten heeft hij voor het gilde ingezet middels het gilde-schilderij dat het gildelokaal siert. Hij was officier in de Nobele Orde van de Papegay. Frans stond steeds positief in het leven, ook na het overlijden van zijn vrouw Nel. Wij verliezen in hem een zeer graag geziene gildebroeder.

HENK VAN LITH (91)

Keizer

† 38 maart 2020

Sint Joris Gilde, Berlicum (Maasland)

De keizer van het Sint Joris Gilde was de laatste jaren al een beetje aan het kwakken. De Parkinson begon steeds meer grip op hem te krijgen. Zijn echtgenote Mien was na een ziekenhuisopname eind 2019 ook een zwakke vogel. Plotseling verslechterde de gezondheid van beiden heel snel. Ze stierven binnen één dag. Henk was de oudste gildebroeder van het Sint Joris. Vanaf 1945, kort na de oorlog, was hij lid van het gilde. In 2005 schoot hij zich tot keizer in navolging van zijn broer Nol. Dat vond hij geweldig. Met een indrukwekkende erehaag met honderden belangstellenden nam de guld middels het uitvenden afscheid voor de fietsenmakerij.

LAMBERT VAN ALEM (76)

Gildebroeder

† 11 mei 2020

Gilde Sint Lambertus, Maren-Kessel (kring Maasland)

Lambert was 57 jaar lid van het Gilde Sint Lambertus. Vanaf 1998 t/m 2001 was hij tamboer en vanaf 2004 was Lambert ook een fanatiek jeu de Bouler. Vanaf 2000 t/m 2020 was hij werkzaam bij de onderhoud buitenploeg. In 2013 ontving hij een kringonderscheiding van Kring Maasland vanwege zijn inzet en 40-jarige lidmaatschap bij het Gilde Sint Lambertus. Lambert was een gildebroeder waar men van op aan kon en een gezellig persoon om mee om te gaan, hij bezat alle eigenschappen van een goede gildebroeder. Op zaterdag 16 mei heeft zijn crematie in besloten kring plaatsgevonden; het gilde vormde een erehaag bij zijn huis.

DOCTOR JACQUES PENDERS (94)

Gildebroeder

† 8 februari 2020

Koninklijk Handboogschuttersgilde Sint Sebastiaan van Willem (Kwartier van Oirschot)

Doctor Jacques Penders was het oudste lid in leeftijd en in dienstjaren. "Ik hoor bij het gilde en het gilde hoort bij mij" dichtte hij eens.

Doctor Jacques Penders was een altijd aanwezige, betrokken en kritische gildebroeder. Hij schoot mee tot enkele maanden voor zijn dood. Behalve het koningschap streefde hij in bescheidenheid geen functies na binnen het gilde, maar in geen enkele commissie deed men tevergeefs een beroep op hem. Hij leidde de herziening van onze caert en baarde opzien op het federatiecongres van 1991 in Bergen op Zoom, waar hij een nog altijd actuele inleiding hield over tradities en de noodzaak van modernisering in de gilden. Wij denken dankbaar aan hem terug.

JAN VAN DOORMAAL (85)

Gildebroeder

† 19 maart 2020

Gilde Sint Joris Oostelbeers (Kwartier van Oirschot)

Gildebroeder Jan van Doormaal was negenveertig jaar lid van het gilde. Door de huidige omstandigheden was het niet mogelijk om met het volledige gilde afscheid van Jan te nemen. Dit zal later tijdens een herdenkingsdienst alsnog gebeuren. Het gilde gaat zijn verhalen en gulle lach erg missen. Het gilde wenst Nolda, de familie en overige naasten van Jan veel sterkte toe met dit verlies.

PATER KAPUCIJN HANS DE VISSER (78)

Gildeheer

† 25 maart 2020

Gilde Sint-Barbara & Sint-Joris, Boxel (Kwartier van Oirschot)

Gilde Sint-Barbara & Sint-Joris Boxel heeft twee dagen op rij een trouw lid verloren als gevolg van het coronavirus. Pater kapucijn Hans de Visser werd in december vorig jaar geïnstalleerd als gildeheer. Daags erna kwam het bericht dat ook hoofdman Jacques Habraken (72) de griep niet had overleefd. Door de noodmaatregelen kon beiden niet met gilde-eer uitgeleide worden gedaan; hopelijk krijgen wij op een later tijdstip alsnog de gelegenheid om op gepaste wijze afscheid te nemen.

JACQUES HABRAKEN (72)

Hoofdman

† 26 maart 2020

*Gilde Sint-Barbara & Sint-Joris, Bostel
(Kwartier van Oirschot)*

Hoofdman Jacques Habraken heeft de griep niet overleefd. Jacques overleed daags na het overlijden van de gildeheer pater kapucijn Hans Visser. Jacques leidde vanaf de heroprichting in december 1996 ons broederschap en zag uit naar de viering van het zilveren bestaansjubileum. Door de noodmaatregelen konden beiden niet met gilde-eer uitgeleide worden gedaan; hopelijk krijgen wij op een later tijdstip alsnog de gelegenheid op gepaste wijze afscheid te nemen.

AD HABRAKEN (84)

Oud-tamboer

† 6 april 2020

Sint-Jorisgilde, Sint-Oedenrode (Kwartier van Oirschot)

De laatste tien jaren van zijn leven werd Ad Habraken liefdevol verpleegd in zorgexpertiehuis Liduina en kon hij onze activiteiten niet meer meemaken. Desalniettemin zullen wij hem missen.

JAN VAN ACHT (84)

Bazuinblazer

† 25 maart 2020

Sint-Jorisgilde Sint-Oedenrode (Kwartier van Oirschot)

Jan van Acht was een fijne, enthousiaste en trouwe gildebroeder. Eén van de mannen van het eerste uur, toen het Sint-Jorisgilde in 1996 herleefde. Hij was achttien jaar dekenrentmeester. We verliezen met Jan ook een heel gemotiveerd bazuinblazer, die zich -nog op gevorderde leeftijd- in het bazuinblazen heeft bekwaamd. Jan was altijd goedgemutst, enthousiast en had een heel positieve instelling.

MEVROUW SNELDER-KRAAIJVANGER (86)

Gildezuster

† 15 april 2020

Gilde Sint Joris Hoogeloon (Kwartier van Oirschot)

Gildezuster Snelder-Kraaijvanger was de weduwe van onze gildebroeder Wim Snelder die op 25 maart 2019 overleed. Wim werd in 2017 nog gehuldigd vanwege zijn zestigjarig lidmaatschap. In verband met de corona-maatregelen werd na de afscheidsdienst door onze koning Patrick en de alferis Martijn met het hoofdvaandel de laatste eer/vendelgroet aan mevrouw Snelder gebracht.

JANUS PLASMANS (71)

Gildebroeder

† 14 april 2020

Gilde Sint Sebastiaan, Diessen (Kwartier van Oirschot)

Janus is geheel onverwacht overleden. In 1963 kwam hij bij het gilde als aspirant lid/vendelier. Later is hij gildebroeder geworden en heeft nog verschillende functies bekleed binnen het gilde. Hij was koning van 1983 tot 1987 en van 2003 tot 2007, vaandrig van 1989 tot 2003 en deken-schatbewaarder van 2008 tot 2015. Janus was verder de drijvende kracht achter verschillende evenementen en projecten die het Diessense gilde heeft (mede)georganiseerd. Velen kennen Janus als jurylid voor het vendelen. Sinds 1992 had hij zitting in de technische commissie handboog op wip van het Kwartier van Oirschot en vanaf 2016 was hij lid van de Federatie Schieten op Wip.

GUST VAN HAAREN (92)

Gildebroeder

† 27 oktober 2019

*Gilde Sint Catharina Moergestel
(Kwartier van Oirschot)*

Gust was 63 jaar gehuwd met Zus van Pelt. Op 6 juli 1958 is hij lid geworden van ons gilde en daarmee 61 jaar lid. In die eenenzestig jaar is Gust ons gilde ruim zesendertig jaar voorgegaan als eerste tamboer (van 1962 tot 1998) van ons gilde.

KAREL BERKHOF (80)

Eredeken

† 16 maart 2020

Gilde Sint Servatius, Lieshout (kring Peelland)

In 1997 is Karel bij ons gilde tot ere-deken benoemd voor zijn aandeel in het organiseren van de gildedag. Zo heeft hij onder andere zitting gehad in de "bouwcommissie" van ons gildepa-viljoen BoMé, was hij samensteller van het boekje "Wetenswaardigheden Sint Servatiusgilde", heeft hij meermaals het "scholenproject" vormgegeven en diverse presentaties gemaakt om ons gilde te promoten bij excursies en zonodig bij andere gelegenheden. Karel is een lange periode voorzitter geweest van De Gildetrom. Voor zijn jaren van inzet heeft hij het "Gildetrom zilveren medaillon" mogen ontvangen. Weliswaar ging het de laatste jaren iets "rustiger" aan, maar toch schrokken wij enkele weken geleden van de ziekenhuisopname en zeker van de berichten die daarna kwamen.

PIETER PENNINX (97)

Lid van verdienste

† 10 april 2020

*Gilde Sint Antonius en Sint Sebastianus Gemert
(kring Peelland)*

Pieter Penninx was de oudste gildebroeder in leeftijd- en dienstjaren. Paasmaandag zou het gilde hem een vendelgroet brengen, welke wegens regen niet gebracht kon worden bij het uitreiken van de koninklijke onderscheiding op zondag 8 september 2019. Hij was op 19 januari 2019 vijfenzeventig jaar lid van het gilde en benoemd tot lid van verdienste van het gilde. Dat jubileum en zijn vele verdiensten voor het vendelwezen in Noord-Brabant waren de aanleiding voor de koninklijke onderscheiding bij het begin van het kringgildefeest in Liessel. Nog op hoge leeftijd demonstreerde hij het acrobatisch vendelen voor zijn medebroeders. Helaas kon er door de coronacrisis ook bij de begrafenis geen gilde-eer plaatsvinden.

JAN MUNSTERS (86)

Gildeheer

† 31 maart 2020

Gilde Sint Hubertus Leur (Baronie en Markiezaat)

Jan was sinds 25 oktober 2008 als gildeheer verbonden aan het gilde. Hij was altijd erg geïnteresseerd in het wel en wee van ons gilde.

JAN VERSCHUEREN (82)

Gildebroeder

† 16 april 2020

*Gilde Sint Willibrordus Alphen
(Baronie en Markiezaat)*

Dit bericht kwam voor het gilde niet onverwacht, daar Jan al geruime tijd kampte met gezondheidsproblemen. Jan werd 16 april 1993 lid. Hij was een verdienstelijk schutter en op gildedagen was hij altijd aanwezig en schoot hij regelmatig een eerste prijs. In Jan verliezen we een actief en betrokken gildebroeder die altijd klaarstond voor het gilde. Gezien de coronacrisis kan hij helaas niet met gilde-eer begraven worden.

PIET HERIJGENS (85)

Keizer

† 14 maart 2020

*Gilde Sint Willibrordus, Klein Zundert
(Baronie en Markiezaat)*

Piet was meer dan zestig jaar lid van ons gilde en was vanaf 1974 onze keizer. Hij droeg het gilde altijd een warm hart toe. Lange tijd was hij ook de uitbater van Café Schuttershof, ons gidelokaal. Hij zal gemist worden.

RINUS VAN KUIJCK (90)

Gildebroeder

† 20 april 2020

*Gilde Sint Willibrordus Klein Zundert
(Baronie en Markiezaat)*

Rinus was al meer dan zeventig jaar lid van ons gilde, hij was een geliefd en zeer graag geziene gildebroeder. Hij was altijd "bij de pinken" en trok op met jong en oud. Zijn leven lang was hij erg sociaal betrokken en zette zich dan ook altijd in voor het gilde en voor zijn corsobuurt. Hij ontving niet alleen een koninklijke onderscheiding voor al deze inzet, maar ook de welzijnsspenning van de gemeente Zundert.

Mogen zij allen rusten in vrede

Wie wat wanneer?

Deze foto is genomen in 1929 in Waalre tijdens het gildefeest ter gelegenheid van het 600-jarig bestaan van het Sint-Willibrordusgilde. Wie herkent de tamboer, de hoofvendelier, de koning en de kapitein?

Terugblik op eerder gepubliceerde foto's:

Diverse reacties hebben we ontvangen naar aanleiding van de geplaatste foto in nummer 1 2020, pagina 43. Op de begrafenisstoet-foto van de Vughtse burgemeester Rouppe van der Voort (augustus 1964) zijn enkele gildebroeders van de Vughtse gilden herkend. Met jacket en hoge hoed is het Gilde Sint Barbara en Sint Sebastiaan. Het Gilde Sint Catharina heeft een hoed met veren. Ze dragen een rouwband om de arm. De linker tamboer met baret is Hanneske Meijs en de rechter tamboer is Jack Laros.

Misschien kunnen de Vughtse gildebroeders nog eens deze foto goed bestuderen, want het vermoeden bestaat dat beide tamboers van het Sint Catharina-gilde zijn.

Graag uw reactie sturen naar de Brabant-Collectie (brabant@uvt.nl) of naar Tony Vaessen (antonijs.vaessen@telenet.be).

Noordbrabantse Federatie van Schuttersgilden

GERESERVEERD VOOR FEDERATIEVE TOERNOOIEN

- Het boogschieten op wip in april (m.u.v. de vierde zondag);
- Het VTBS-toernooi op de derde zondag in september;
- Het gewerschieten eerste zondag in september.

GILDEFEESTEN IN 2020

10 oktober (Onder voorbehoud)

NBFS Noordbrabantse Federatiedag Provinciehuis 's-Hertogenbosch

GILDEFEESTEN IN 2021

18 april

Kring Maasland NBFS-toernooi kruisboogschieten op wip
gilde Sint Barbara Veghel

9 mei

Kring Land van Cuijk Kringgildedag Sint Nicolaasgilde Haps
(gemeente Cuijk)

13 mei (hemelvaart)

Kring Kempenland Sint Catharina en Sint Barbaragilde Leende

16 mei

Kring Peelland Kringgildedag Sint Willibrordusgilde Bakel

30 mei

Kring Kwartier van Oirschot Vrij gildefeest Sint Jorisgilde
Moergestel

6 juni

Kring Kempenland gildedag - Sint Jan Baptist Oerle

13 juni

Kring Maasland Kringgildedag Gilde Sint Antonius Abt Nuland

20 juni

Kring Land van Cuijk Vrij gildefeest Gilde Sint Anthonius Sambeek

11 juli

Kring Kwartier van Oirschot Vrij gildefeest Sint Jorisgilde
Oostelbeers

29 augustus

Kring Baronie en Markiezaat Kringgildedag Sint Antonius Abt,
Terheijden

5 september

Kring Peelland NBFS-toernooi Gewerschieten
Sint Joris Oostelbeers

12 september

Kring Land van Cuijk Kringgildedag Gilde Mathiasgilde Oploo

19 september

Kring Kempenland NBFS-toernooi VTBS
Sint Servatiusgilde Lieshout

9 oktober

NBFS Noordbrabantse Federatiedag Provinciehuis
's-Hertogenbosch

GILDEFEESTEN IN 2022

April

NBFS-toernooi kruisboogschieten op wip, gilde Sint Agatha Boekel

15 mei

Kring Kwartier van Oirschot Vrij gildefeest 700 jaar Gilde O.L.Vr.
en de Heilige Willibrordus, Wintelre

5 juni

Kring Kempenland Kringgildedag - Sint Annagilde in Riethoven

26 juni

Kring Peelland Vrij gildefeest Sint Antonius en Sint
Sebastianusgilde Gemert

3 juli

Kring Kwartier van Oirschot Kringgildedag Gilde Sint Brigida uit
Netersel

10 juli

Kring Land van Cuijk Kringgildedag Sint Willibrordusgilde
Geijsteren

4 september

Kring Kwartier van Oirschot NBFS-toernooi Gewerschieten

11 september

Kring Land van Cuijk Kringgildedag Gilde Mathiasgilde Oploo

18 september

Kring Kwartier van Oirschot NBFS-toernooi VTBS

8 oktober

NBFS Noordbrabantse Federatiedag Provinciehuis
's-Hertogenbosch

GILDEFEESTEN IN 2023

April

NBFS-toernooi kruisboogschieten op wip

4 juni

Kring Kempenland Kringgildedag Sint Catharina en het Sint
Barbaragilde Eersel

11 juni

Kring Kwartier van Oirschot Kringgildedag Gilde Sint Sebastiaan en
Barbara Moergestel

3 september

Kring Land van Cuijk NBFS-toernooi Gewerschieten

10 september

Kring Kwartier van Oirschot Kringgildedag Gilde Sint Joris uit
Hoogeloon

17 september

Kring Land van Cuijk NBFS-toernooi VTBS

Voor verdere jaren zie het schema op de federatieve website: www.schuttersgilden.nl

